

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: К 466/14
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зоране Трајковић, председника већа, судије Верице Ђукић Михалчић, члана већа, судија поротника Петре Петровић, Светлане Чубрило и Анкице Милић, члanova већа, са записничарем Елизабетом Арсовски, у кривичном поступку против окривљеног **ДРАЖЕНА ПОЖАРА** због кривичног дела тешког убиства из члана 114 став 1 тачка 11 Кривичног законика и др., окривљеног **ИВАНА КРСТИВОЈЕВИЋА**, окривљеног **НИКОЛЕ СТАНИШИЋА** и окривљеног **ЂУРЕ БУРКИЈА** због кривичног дела учествовање у туци из члана 123 Кривичног законика, по оптужници ВЈТ у Београду Кт. бр.1190/10 од 12.5.2011.године, након одржаног главног и јавног претреса дана 13.05.2015.године у присуству заменика ВЈТ у Београду Љубице Веселиновић, окривљеног Дражена Пожара, окривљеног Николе Станишића, окривљеног Ивана Крстивојевића, окривљеног Ђуре Буркија, бранилаца окривљеног Пожара - адвоката Слободана Пајевића и адвоката Зорана Мићића и браниоца окривљеног Буркија - адвоката Саше Лукића, једногласно је донео, а дана 20.05.2015.године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени **ДРАЖЕН ПОЖАР**,

[REDACTED]

Окривљени **ИВАН КРСТИВОЈЕВИЋ**,

[REDACTED]

Окривљени **ЂУРА БУРКИ**,

[REDACTED]

Окривљени НИКОЛА СТАНИШИЋ,

Согласно списку плененных у Тюменца в Ачинске, включенному в рапорте на имя губернатора Томской губернии "Своде чинов", изъятое основу для этого пленника рапорт о том, что он "именем государства та ужак ожевек," отдал себе убийство, то есть ограбил

КРИВИ СУ

1

Окривљени Дражен Пожар

Wroje:

Дана 14.12.2010.године око 23,50 часова у Београду-Батајници, у улици Пуковника Миленка Павловића бр.140, испред мотела "Сремска ноћ" у стању урачунљивости, при чему је био свестан свог дела и његове забрањености и хтео извршење истог, неовлашћено носио ватreno оружје и муницију, за чије држање је имао одобрење надлежног органа, на тај начин што је пиштолј марке "Glock 17" калибра 9 мм ПАРА, фабрички број LXD 436 за чије држање је имао дозволу надлежног органа носио заденут за појасом

- чиме је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ

II

Окривљени Никола Станишић, окривљени Иван Крстивојевић и окривљени Ђура Бурки

Што су:

Дана 14.12.2010.године око 23.50 часова у Београду-Батајници, у улици Пуковника Миленка Павловића бр.140, испред мотела "Сремска ноћ" у стању смањене урачунављивости до степена битног, али не битно, при чему су били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, учествовали у тучи у којој је другом нанесена тешка телесна повреда, на тај начин што су пришли окривљеном Дражену Пожару, нанели му више удараца, и то окривљени Никола Станишић га ударио чврстим предметом у пределу левог ока, а потом окривљени Иван Крстивојевић, Ђура Бурки и Никола Станишић заједно са још три лица га ударали рукама у пределу лица, услед чега је окривљени Дражен Пожар задобио тешке телесне повреде у виду једне раздерине у пределу унутрашње трећине левог обрвног лука дужине два центиметра, више огуљотина коже у пределу корена полеђине и левог крила носа, што је било праћено отоком неког ткива носне пирамиде и отоком слузокоже носа са крварењем у носне ходнике, крвне подливе на оба капка левог ока праћене тачкастим крварењима у везницама, огуљотину на кожи доњег капка, ерозију рожњаче на левом оку и индиректни прелом костију у пределу пода леве очне дупље са дислокацијом кроз коју је дошло до пролапса (пролажења) масног ткива из леве очне дупље у леви горњовилични синус,

- чиме су извршили по једно кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ

На их суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На казне затвора, и то окривљеног Дражена Пожара на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду Ки.2535/10 од 16.12.2010.године, почев од 15.12.2010.године када је слободе лишен, до 21.06.2012.године, када је притвор према њему укинут, окривљеног Николу Станишића на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, окривљеног Ивана Крстивојевића на казну затвора у трајању од пет (пет) месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању које му је одређено решењем МУП РС-ПУ за град Београд-УКП Треће одељење Ку.бр.22496/10-ЛС-4126/10 од 15.12.2010.године, које му се рачуна почев од 15.12.2010.године када је задржавање према њему одређено до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10-Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна почев од 13.01.2011.године када је слободе лишен до 12.02.2011.године када је притвор према њему укинут, а окривљеног Ђуру Буркија на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, у коју му се урачунава време проведено на задржавању које му је одређено

решењем МУП РС-ПУ за град Београд-УКП Треће одељење Ку.бр.22496/10-ЛС-4133/10 од 15.12.2010.године, а који му се рачуна почев од 15.12.2010.године до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10-Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна почев од 13.01.2011.године када је слободе лишен до 12.02.2011.године када је притвор према њему укинут.

На основу одредбе члана 348 став 6 КЗ од окривљеног Дражена Пожара

ОДУЗИМА СЕ

-пиштоль марке "Glock 17" калибра 9 мм ПАРА, фабрички број LXD 436.

III

Окривљени Дражен Пожар

На основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП у вези чланак 19 КЗ,

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

Дана 14.12.2010.године око 23,50 часова у Београду-Батајници, у улици Пуковника Миленка Павловића бр.140, испред мотела "Сремска ноћ" у стању битно смањене урачунљивости, у нужној одбрани, одбијајући од себе истовремени противправни напад, лишио живота више лица, на тај начин што су Иван Крстивојевић, Богдан Драгић, Ђура Бурки и Никола Станишић, сада покојни [REDACTED] и сада покојни [REDACTED] пошто су били гости у означеном мотелу, из истог изашли у намери да не плате рачун, у чему је најпре вербално покушао да их спречи окр.Дражен Пожар, који је повукао сада покојног [REDACTED] јакну, након чега је окр. [REDACTED] који се већ налазио у путничком возилу марке "Mercedes" регистарских ознака [REDACTED] чији је мотор стартовао, изашао из возила, пришао окр.Дражену Пожару што су учинили и окр.Иван Крстивојевић, Богдан Драгић, Ђура Бурки, сада покојни [REDACTED] и сада покојни [REDACTED]. [REDACTED] је су окр.Дражену Пожару нанели више удараца, тако што га је прво ударио Никола Станишић стакленом флашом у пределу левог ока, а потом окривљени Станишић, окривљени Крстивојевић, окривљени Бурки и још три лица, га ударали рукама у пределу главе услед чега је окр.Дражен Пожар задобио тешке телесне повреде у виду једне раздерине у пределу унутрашње трећине левог обрвног лука дужине 2 цм, више огуљотина коже у пределу корена полеђине и левог крила носа, што је било праћено отоком меког ткива носне пирамиде и отоком слузокоже носа са крварењем у носне ходнике, крвне подливе на оба капка левог ока праћене тачкастим крварењима у везницама, огуљотину на кожи доњег калка, ерозију рожњаче на левом оку и индиректни прелом костију у пределу пода леве очне дупље са дислокацијом кроз коју је дошло до пролапса (пролажења) масног ткива из леве очне дупље у леви горњовилични синус, а што је било праћено поремећајем вида у виду двослика, па је окр.Дражен Пожар пиштоль марке "Glock 17" калибра 9 мм ПАРА, фабрички број LXD 436, који је носио заденут за појасом, извадио из појаса и испалио 5 пројектила, услед чега је лишен живота [REDACTED] коме је нанео једну окрзотину на

предњој страни леве надлактице и једну прострелину грудног коша, Здравку Љукићу нанео тешку телесну повреду у виду једне прострелине десне половине грудног коша услед чега је исти и преминуо у колима Службе хитне помоћи, [REDACTED] нанео тешку телесну повреду опасну по живот у виду једне прострелине десне половине грудног коша, а [REDACTED] лаку телесну повреду у виду једне прострелине поткојног меког ткива на унутрашњој страни леве надлактице,

- чиме би извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужнишом ВЈТ у Београду Кт.бр.1190/10 од 12.5.2011.године окривљеном Дражену Пожару стављено је на терет извршење кривичног дела тешког убиства из члана 114 став 1 тачка 11 Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљенима Ивану Крстивојевићу, Богдану Драгићу, Ђури Буркију и Николи Станишићу извршење по једног кривичног дела учествовање у туци из члана 123 Кривичног законика.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 03.03.2015.године одређено је раздавање кривичног поступка у односу на окривљеног Богдана Драгића због кривичног дела учествовање у туци из члана 123 КЗ, из разлога целиснодности поступка.

Суд је у доказном поступку извео доказе саслушањем окривљених Дражена Пожара, Ивана Крстивојевића, Ђуре Буркија и Николе Станишића, испитивањем судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића, испитивањем судског вештака психијатра др Бранка Мандића, а на сагласан предлог странка извршио увид у службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места МУП РС Ув.бр.100/876/2010 од 15.12.2010.године, потврду о одузетим предметима МУП РС-ПУ Београд-УКП Осмо одељење ВЕ.8424/10 од 15.12.2010. године од Дражена Пожара, потврду о одузетим предметима МУП РС-УКП Треће одељење од 16.12.2010. године од Дражена Пожара, извештај о прегледу трагова употребе ватреног оружја балистичара Стојана Костића бр.16644/10 од 15.12.2010.године, извештаје из КЕ за окривљене МУП РС, извештај лекара специјалисте УЦ КЦС у Београду бр.По.164057/10 од 15.12.2010.године за Дражена Пожара, извештај лекара специјалисте ВМА бр.18114 од 16.12.2010.године за Дражена Пожара, извештај лекара специјалисте КЦС у Београду бр.10704 од 15.12.2010.године за Дражена Пожара, налаз неурохирурга ВМА бр.18114 од 16.12.2010.године за Дражена Пожара, извештаје о резултатима токсиколошко хемијске анализе бр.2904/10 од 15.12.2010.године, бр.2093/10 од 17.12.2010.године, бр.2092/10 од 17.12.2010.године, извештаје лекара специјалисте ВМА од 24.12.2010.године, од 05.01.2011.године, 06.01.2011.године, 10.01.2011.године, 17.01.2011.године, 19.01.2011.године, обдукциони записник Медицинског факултета Универзитета у Београду-Института за судску медицину С.бр.1226/2010 од 16.12.2010.године, записник о увиђају Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 од 14.12.2010.године, отпусну листу за епикризом УЦ бр.164039 од 23.12.2010.године за [REDACTED], извештај лекара специјалисте КЦС у Београду УЦ По.169676/10 за [REDACTED] од 27.12.2010.године,

извештаје лекара специјалисте КЦС у Београду од 01.01.2011.године, 28.01.2011.. 14.01.2011.године за [REDACTED]а, обдукциони записник Медицинског факултета Универзитета у Београду-Института за судску медицину С.бр.1225/10 од 15.12.2010.године, извештај лекара специјалисте КЦС По.164043/10 од 15.12.2010.године за Богдана Драгића, налаз и мишљење комисије вештака и то судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и балистичара Милана Куњадића од 27.04.2011.године, налазе и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 05.05.2011.године, 06.05.2011. године и 14.06.2012. године, повељу о одликовању Дражена Пожара, легитимацију Војне полиције Војске Србије бр.10304 издату 12.09.2008.године, оружни лист МУП РС издат на име Дражен Пожар, записник о испитивању судског вештака психијатра др Бранка Мандића са главног претреса од 09.02.2012.године, записник о испитивању судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића са главног претреса од 09.02.2012.године, записник о испитивању судског вештака балистичара Милана Куњадића са главног претреса од 09.02.2012.године, записник о испитивању сведока [REDACTED]а главног претреса од 09.02.2012.године, записник о испитивању сведока [REDACTED]а из претходног поступка од 27.01.2011.године, записник о испитивању сведока [REDACTED]а па је све изведене доказе свестрано оченио. како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности.

Окривљени Дражен Пожар је у своју одбрану у претк rivичном поступку 15.12.2010.године навео да жели да да исказ, да је страшно уморан, да није спавао читаву ноћ и да моли да се његово саслушање одложи, такође је изразио дубоко жаљење због последица које су наступиле и изразио саучешће породицама преминулих. истакавши да ни у једном тренутку није имао намеру да то уради.

Окривљени Дражен Пожар је у своју одбрану у претк rivичном поступку 15.12.2010. године навео да је официр Војске Србије, да је био на дужности у Противтерористичкој јединици, да цео живот рукује оружјем и да је то саставни део његове професије, да је 14.12.2010.године око 22,30 часова, након што је испратио запослене у ресторану, чији је власник његова супруга, кренуо да закључча објекат, прикупи пазар и среди опрему, да је тада на врата кафане ушла група од шест младића, који су га замолили да им дозволи да попију по једно пиће пошто су имали квар на колима, а напољу је било хладно, како би сачекали да дође неко по њих. Даље је навео да их је послужио, након тога су тражили да им донесе нешто за јело, што је он учинио и у једном моменту је приметио да се дошаптавају, договарају, па је посумњао да може доћи да неких проблема, односно да неће платити рачун. С обзиром на то, отишао је у просторију у којој се налази телефон како би позвао патролу полиције, приметио је у том моменту младићи излазе из локала, тако да се вратио у део у коме су се налазили и инсистирао да плате рачун. Окривљени је објаснио да је имао навику да за појасом често носи пиштол, што је био случај и те вечери, да се надао да ће младићи приметити да је наоружан и да ће то утицати на њихове поступке, да су двојица младића изашла из кафане, потом су остала четворица усталла и кренула према вратима, говорећи му да ће платити рачун само да изађу напоље, пошто је један од њих требало да оде колима да донесе новац. По изласку напоље, уочио је да је аутомобил марке „Mercedes“ био стартован, да је возач седео у возилу, а врата су била отворена, он је тада пришао до аута говорећи им да неће да дозволи да оду и да не плате рачун, у једном моменту су почели да га окружују, возач је искочио из возила, пришао му са леве стране, ударио га по глави

неким тврдим предметом, он је поклекао, а остали су почели да га ударају, у ком тренутку је осетио јак бол у пределу ока. Окривљени је навео да се све дешавало у делићима секунде, да је кроз маглу чуо повике „убићемо те, побићемо ти породицу“ па је потегао пиштолј, убацио метак у цев и следећег чега се сећа је да је почeo да пуца, пошто су сви били фактички на њему. Окривљени је навео да није сигуран колико је метак испалио, да зна да је то урадио веома брзо, да је престао чим је притисак попустио, односно чим су се одмакли од њега, да се сећа да је возач сео у кола и одјурио, да је видео двојицу младића да леже, једног да заломаже, након чега је гласно повикао да их окрену на бок, пришао је једном младићу, окренуо га на бок, извикао му језик, отрчао у ресторан како би узео телефон, одложио пиштолј и позвао хитну помоћ, али се нико није јављао, па је након тога позвао полицију, представио се и рекао да је у самоодбрани испалио неколико хитаца и погодио најмање два лица. Након тога је изашао напоље и констатовао да је један од младића још увек жив, а да је поред другог седео његов пријатељ који га је држао у наручју. Окривљени Пожар је изјавио да је дубоко потрешен због свега што се десило, да је највероватније разлог његове реакције био страх за његов живот, да је оружје које поседује држао у просторији у којој спава у Батајници, а повремено када би остајао сам држао га је код себе ради личне безбедности. Истакао је да је у моменту када су младићи улазили у кафану, у истој био његов пријатељ [REDACTED] са својом супругом, да су младићи по доласку у ресторан сели за сто и наручили седам пива, након тога су поручили још три дупле виљамовке које су пили са пивом, а потом и шест пива, да су од хране наручили хладно предјело и три порције помфрита, да младиће који су те вечери дошли у кафану није познавао од раније, да је први ударац примио од возача у главу, тачније у лево око, да је тај бол био толико силовит да није био сигуран да ли му је прободено око, да је наставио да прима ударце у том пределу, да је сигуран да му је ударац нанет неким предметом, да за остале ударце није сигуран, пошто је покушавао да се заштити, да је могуће да су га ударали флашама, пошто је око било поломљених флаша и у једном моменту му се учинило да се неки од њих машио за појас. Што се тиче вербалне комуникације између њега и тих младића, окривљени је навео да се комуникација сводила на то што је он говорио да их неће пустити да оду, а да не плате рачун, а они су њему говорили да ће платити, али када је избила туча два до три пута је чуо повике „убићемо те, уби га, убићемо ти породицу“. Окривљени је навео да је након што је задобио ударац изгубио оријентацију, да је видео само контуру око себе, да је пиштолј још док је био у кафани држао испод цемпера и то тако да су ти младићи могли да га виде јер му је намера била да им скрене пажњу да је наоружан, да у пиштолј који је имао стаје седамнаест метака, да није сигуран колико је метака испалио јер је истог момента кад су они стали са нападом, обуставио паљбу, као и да је од момента када су кренули у расправу, с обзиром да је био сам, а њих је било шесторица, осећао нелагодност и забринутост какав ће исход целе ситуације бити, да је то његово осећање кулминирало оног момента када је помислио да има тешку повреду ока, као и самим узвицима нападача, па је осетио да је неопходно на било који начин да се извуче из такве ситуације.

Окривљени Дражен Пожар је у својој одбрани у претходном поступку дана 16.12.2010. године навео да му је веома жао што се догађај десио, да изјављује саучешће породицама преминулих, да нису тачни наводи захтева за спровођење истраге, објаснивши да чим је приметио да се ради о инцидентима типовима из начина који су они међусобно комуницирали и како су комуницирали са њим, отишао је у канцеларију која се налазила иза, у намери да позове полицију, али када

је дошао у канцеларију, зачуо је ломљаву из сале, због чега је одмах кренуо назад и видео да су устали да изађу напоље. Тада је кренуо са њима напоље испред ресторана позивајући их да му објасне у чему је проблем, односно зашто су тако нагло напустили ресторан, тражећи да се рачун плати. Они су му прво говорили да треба да се договоре ко ће од њих да плати рачун, након тога су рекли да ће неко колима отићи по новац, када му је постало потпуно јасно да желе побегну, обзиром да је један од њих већ био у колима која су била упаљена. Тада је пришао колима, заједно са свима њима, говорећи да треба да се договоре око плаћања рачуна, они су наставили са причом да ће да плате само да виде ко ће од њих, почели су да га опколљавају, тада је изашао возач који је претходно седео за воланом, пришао му са леве стране и неким предметом га ударио у пределу левог ока, након чега су сви као по команди почели да га ударажу. Истакао је да је имао осећај да му је исцурело око, да не зна чиме и у које делове тела су га ти младићи ударали, да не може да каже да ли су га сви ударали или неко од њих, да су сви били око њега, да га је део њих држао чак и за одећу, док су неки били удаљени од њега највише пола метра или метар. У тим моментима је осетио неописиво велики страх за свој живот, пред очима су му играле слике које је видео на телевизији на демонстрацијама 10. октобра, у страху је извадио пиштолј који му је био забоден у фармерке, за појасом, желећи да испали један хитац у ваздух, али то није могао, обзиром да су сви били на њему, односно није имао празан простор ка небу. Истакао је да зна само да је први хитац опалио док је био у неком полуклечећем положају држећи се за рукохват са обе руке, а да је цев пиштолја била у косом положају, 45 степени вертикално на горе, да се не сећа колико је метака испалио, да је престао да пуца када су они почели да се разилазе, да је чуо запломање и видео двојицу младића да леже, да је једном пришао, други је кренуо да га помери, а он је пришао младићу који је остао да лежи на земљи. Окривљени је истакао да је осветљеност на наведеном месту лоша, да је возило марке "Mercedes" било паркирано испред кафана, да на кафани има само једно светло које светли на паркингу, које том приликом није било упаљено и лампа уличне расвете која стоји поред коловоза и која је удаљена од кафана петнаест до двадесет метара. Такође је навео да су се момци током боравка у кафани бахато понапали, да су глумили као да случајно обарају чашу, флашу, да су се стално нешто дошпаптавали својим уличарским речником и да су се више пута распитивали ко је газда ресторана. Објаснио је да је у моменту када га је неко ударио неким предметом у око осетио јак бол, који је представљао нешто најгоре што је тада осетио, да је мислио да је изгубио око, да на то око ништа није видео, да је због бола био дезоријентисан, а да је на друго око видео само сенке које се померају испред и надвијају изнад њега. Такође је навео да је накнадним читањем записника у преткриничном поступку видео једну неистину, да је репетирао пиштолј пре него што је почeo да пуца, објаснивши да увек кад носи пиштолј носи га за појасом са метком у цеви, и то из два разлога, први је тај што пиштолј носи због одбране, а самим тим је спреман за одбрану уколико дође до такве ситуације, с друге стране што је имао са собом пиштолј марке "Glock" који је један од најбољих пиштолја у свету, односно најбезбеднији, будући да има такав окидajuћи механизам да се слободно може носити са метком у цеви без бојазни од самоопаљења.

Окривљени Дражен Пожар је у своју одбрану на главном претресу 5.12.2011. године навео да су он и супруга подстанари са двоје малолетне деце, да је његова супруга као незапослена одлучила да започне са приватним бизнисом 2009. године, да су закупили ресторан „Сремска ноћ“ који је водила све до догађаја који је предмет оптужбе. Даље је навео да је те вечери, у децембру месецу 2010. године дошао до

ресторана како би га затворио и испратио запосленог, да је у једном тренутку, док су били у ресторану стални гости ██████████, у ресторан ушла једна бучнија група младића којима је рекао да се ресторан затвара, али су они рекли да је снег, да их пусти да уђу што је он и учинио. Све време током боравка у ресторану били су прилично бучни, наручили су више пића него што их је било присутно, тражили су да нешто поједу, он им је рекао да кухиња не ради, они су тражили неко мезе, па је он отишао, донео им мезе како би их се решио на миран начин. Када им је однео мезе, видео је да су се преместили за други сто, један од њих му се веома дрско обраћао, он је покушавао да све окрене на хумор, одлучио је да им откуца рачун, однео је рачун на сто и рекао им „ево момци, то је то“ међу њима је кренула галама око тога ко ће да плати, тражили су још једну туру пића, па да након тога плате, он је отишао до друге просторије како би позвао полицију јер је зачуо галаму у сали, погледао и видео је да су кренули да излазе напоље, тада је кренуо за њима, видео их је напољу, видео је један аутомобил упаљен, окренут ка путу у коме је седео возач, а возачева врата била отворена, питао их је „момци шта се дешава“ они су га окружили, сви су у глас говорили „нема проблема, сада ћемо да видимо“ у једном тренутку је уочио прилику са леве стране и осетио ударац у главу чврстим предметом, за који је сигуран да није био песница, затим страховит бол у пределу левог ока, погнуо је главу ка напред, након чега су као по команди почели да га ударају и то је била шума тела. У једном моменту је помислио „имаш пиштолј, пушај у ваздух“ потом је осетио још једном ударац на истом месту на коме је већ задобио ударац чврстим предметом, помислио је да је изгубио око, затим је осетио други ударац и тада је код њега настао прекид филма, последње чега се сећа је пушањ, један, можда два, аутомобил који је одлазио, два момка како леже, два момка како стоје, нешто су викали, он им је рекао када је уочио да су рањени, да их окрену их на бок. Даље је навео да је чуо да му је док су га ударали, неко од њих је рекао „убићу те“ да је имао дозволу за држање оружја које је носио те вечери, да га је иначе носио из безбедносних разлога када је сам у том објекту на простору који је прилично велики, да је као официр Војске Србије имао овлашћење да носи оружје, али не тај пиштолј, да је те вечери мислио да ће се, уколико лица која су ушла у ресторан виде да је наоружан, смирити страсти. Окривљени је такође навео да током боравка у притвору није успео да се сети кључне ствари, а то је када је извадио пиштолј, да ли је и како нишанио, и у кога, да му је веома жао што се овај догађај десио, да је приликом задобијања ударца осетио бол који никада раније није осетио по својој јачини, да је после овог ударца код њега дошло до помрачења свести, да је у моменту када је чуо пушањ имао осећај као да се гаси-пали светло, то јест када је чуо пудањ мрак, а потом да се пали и гаси светло, као и да му ни једног момента није било намера да употреби пиштолј.

Окривљени Дражен Пожар је у своју одбрану на главном претресу дана 13.05.2015. године навео да је по изласку из кафана „Сремска ноћ“ у циљу покушаја да наплати рачун, уочио да су лица која су била гости кафана стајала око њега, поред кола, на удаљености од два до три метра од трема кафана, односно отприлике пет метара од улаза у кафани, да се није обраћао никоме конкретно од њих, да их је питао ко ће да плати рачун, они су рекли да ће да виде, разговарали су између себе пар секунди, а потом је један од њих који је седео у возилу, које је иначе било стартовано, на месту возача излетео и ударио га у главу. Даље је навео да не зна чиме га је ударио, да је у том моменту осетио бол у пределу ока и поклекнуо доле, да претпоставља да га је ударио неким предметом, да су након тога и остали који су били присутни почели да га ударају, да је тада био у полууклечећем положају, да је

бол који је осетио у пределу ока био јак, да је осетио неке ударце у главу, да не зна ко га је од лица која су ту била ударао, да је све трајало неколико тренутака, да су ударци били интензивни и са свих страна и да су га вукли за одећу, која је након догађаја била поцепана.

Окривљени Иван Крстивојевић је у своју одбрану у претк rivичном поступку дана 15.12.2010. године навео да је 14.12.2010. године око 16,00 часова био у Кладионици „Balkan Bet“ која се налази на окретници аутобуса број 706 у Батајници, да се сусрео са својим друговима Богданом Драгићем и Павлом Станишићем, да су у кладионици били до 19,30, где су попили неколико пива и након тога су отишли у другу кафану у Батајници која се налази преко пута школе „Митральјета“ у којој су им се придружили Никола Станишић, Здравко Лукић и Ђура Бурки, који су дошли аутомобилом који је возио Никола Станишић. У тој кафани су били до затварања, попили су неколико пића, јели су, али нису платили рачун, већ су отишли без плаћања. Након затварања локала, договорили су се да оду у још неку кафану да попију још неко пиће, али пошто ништа није радило одлучили да оду у кафану „Сремска ноћ“ на предлог Николе Станишића. Окривљени Крстивојевић истакао је да су били свесни чињенице да немају више паре, договорили су се да покушају да не плате пиће и да се извuku без плаћања и у тој кафани, да су у кафани наручили пиво и овал хране, након петнаест до двадесет минута још једну туру пића и хране, да је то трајало око сат времена, сачекали су тренутак када нико није обраћао пажњу на њих, изашли су из кафане, мислећи да их нико није видео, тако што је он први пришао колима која су била паркирана преко пута улаза у кафану, када је чуо свађу, окренуо се и видео да је конобар који их је служио, изашао испред кафане и викао на [REDACTED] да га повлачи за тренерку, али је мислио да ће све да се заврши на томе, па је сео на задње седиште аута. У том тренутку је чуо један пуцањ, окренуо се и видео [REDACTED] да пада на улицу и да конобар држи пиштолј. Он је кренуо да бежи из аута када је чуо још неколико пуцњева и видео [REDACTED] да пада поред њега, након чега му је пришао и покушао да му опира пулс, па пошто је видео да је жив, рекао је Богдану Драгићу да остане поред [REDACTED], пришао је [REDACTED] и обратио се конобару рекавши му „уби момке због 3.000,00 динара“. Конобар је отрао у кафану са пиштолjem, Никола Станишић је тада ушао у ауто, дао гас, покушао да побегне и након пар десетина метара слетео у канал поред пута. Затим је опирао пулс [REDACTED] уочио да више не даје знаке живота, а за то време је чуо да конобар зове неког и каже „направио сам проблем“ да обавља још један разговор у коме је говорио „имам проблем у кафани „Сремска ноћ“ са неким момцима“ или нешто слично. Окривљени Крстивојевић је навео да је седео поред [REDACTED] и плакао, да је након петнаест минута дошла полиција, да су њега и Богдана Драгића одвојили са тела [REDACTED] и [REDACTED], да је Ђура Бурки побегао када је почела пуцњава, да при изласку из кафане ништа није понео, али мисли да [REDACTED] јесте, пошто је поред његовог тела видео флашу са пивом. Окривљени Крстивојевић је објаснио да је током тог дана попио укупно десетак пива, да није био под утицајем наркотика, да у кафани „Сремска ноћ“ никада раније није био, да не познаје конобара који их је служио, а касније пуцао на њих, а да зна да је пуцао из пиштолja марке „Glock“ јер се у не посредној близини видео и препознао пиштолj.

Окривљени Иван Крстивојевић је у своју одбрану у претходном поступку дана 16.12.2010. године навео да не може најбоље да се сети свих појединости целог догађаја, да је те вечери био у алкохолисаном стању, да је ситуација која му се десила

за њега посебно стресна, да је 1999. године у његовом присуству неки човек убио његовог оца пушком, да су те вечери на предлог Николе Станишића отишли у кафану „Сремска ноћ“ да је након што је конобар донео рачун, први из кафане изашао Никола Станишић да упали возило и постави га тако да могу лако да побегну, јер нису имали новица да плате, да су сви одједном устали, чим је конобар отишао иза, одакле га више нису видели, изашли из кафане и кренули ка колима, он је кренуо ка задњем седишту до сувозача, Никола је седео на месту возача, кола су била упаљена, у исто време су у возило ушли он и Драгић, с тим што је Драгић ушао на сувозачево седиште. Окривљени је даље навео да је у тренутку док су скоро ушли у возило, чуо конобара како виче „станите“ видео је да [REDACTED] уче за тренерку и да се [REDACTED] истрагао од њега и наставио ка колима, да је док је већ седео у колима, чуо први пуцањ, да је тада у колима био и Богдан Драгић, а колико се сећа и Никола Станишић на месту возача, да се тада окренуо и кроз прозор на задњим левим вратима видео [REDACTED] како пада и конобара који стоји на паркингу у делу испред улаза у кафану,oko метар до два од места где је Павле пао. Окривљени Крстивојевић је навео да се не сећа разговора за столом пре него што је Никола изашао да препаркира ауто, да за столом нису правили никакав посебан план како да напусте кафану, а да не плате, обзиром да су такав план имали пре него што су у кафану кренули, јер су знали да немају новица, да је прича да се славио добитак у кладионици била прича који су смислили да би неког „пржили“ уколико их неко у локалима у које буду ишли питао шта славе. Даље је навео да у моменту када је чуо пуцањ није обраћао пажњу на то шта ради Никола Станишић, ни да ли он гледа у том правцу, да је видео да конобар има повреду ока тек када је наишла полиција, као и да није видео током целог догађаја да је било ко кога ударио.

Окривљени Иван Крстивојевић је у своју одбрану на главном претресу 05.12.2011. године навео да је из кафане први изашао Никола Станишић, пар минута после њега он, да је Никола Станишић дотерао ауто испред кафане, он је ушао на задње седиште, а потом су почели да излазе и остали, да он није ни обраћао пажњу све до тренутка кад је чуо пуцањ и видео да [REDACTED] пада. Истакао је да није имао ништа у руци, да је све време седео на задњем седишту, да је видео да је Пожар у руци имао пиштољ у моменту када је зачуо пуцањ и када је видео да [REDACTED] пада, да у моменту када је излизио из кафане није било никакве буке, да у кафани у којој су били пре доласка у кафану „Сремска ноћ“ нису платили рачун, јер су хтели да се врате у ту кафану, а да само сврате у „Сремску ноћ“ да попију пиће, да он те вечери код себе није имао новица, а да је после овог догађаја сазнао да су код себе имали новац Ђура Бурки и [REDACTED], да није уобичајено да се у кафани не плати рачун, него су мало попили и заборавили су да плате рачун, као и да не зна да ли су заборавили да плате рачун у кафани „Сремска ноћ“ из које је он изашао пре него што је конобар донео рачун, јер му није било добро. Окривљени Крстивојевић је навео да је изашао напоље када је чуо пуцањ, видео Павла Станишића да пада, да је у том тренутку зачуо један пуцањ и видео [REDACTED] да пада поред њега, да је покушавао да [REDACTED] стави у возило, али да у томе није успео, да га нико од људи са којима је те вечери био није звао у кафану да га чести, да су у кафани „Сремска ноћ“ наручили мезе и пиће које је требало да плате Ђура Бурки и [REDACTED]. Јер су они су рекли као платиће се, да није видео да је конкретном приликом неко ударао Дражена Пожара, да када је [REDACTED] пао, ништа није било поред њега, нити је видео да је [REDACTED]ило шта држао у руци када је изашао из кафане.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из преткривичног поступка у делу у коме је навео „пошто смо били свесни чињенице да немамо више паре, договорили смо се да покушамо да не платимо пиће, да се извучемо без плаћања и овде, сачекали смо тренутак када нико није обраћао пажњу на нас, изашли смо из кафане и мислећи да нас, нико није видео“ окривљени је изјавио да су се све договорили он и Никола Станишић, а да нису ни знали да они имају паре да плате.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из преткривичног поступка у делу у коме је навео „при изласку из кафане ја ништа нисам понео са собом, а мислим да Лукић јесте пошто сам поред његовог тела видео флашу са пивом“ окривљени изјавио да то није добро откуцано, да је та флаша била неколико метара од Лукића.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предложен потпис на записнику из преткривичног поступка од 15.12.2010. године, окривљени је изјавио да је потпис на записнику његов.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из претходног поступка у делу у коме је навео „сећам се да смо на Николин предлог отишли у наведену кафану и када је конобар донео рачун прво је Никола изашао из кафане да упали ауто и поставио га тако да можемо лако да побегнемо, да нисмо имали паре да платимо. Чим је конобар отишао и када га више нису видели сви смо одједном устали изашли из кафане и кренули ка колима“ окривљени је изјавио да се тек касније сетио да је изашао из кафане пре него што је конобар донео рачун, да је био пијан приликом давања одбране код истражног судије и уплашен, а да је последњи пут пio те ноћи када се све то десило.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из претходног поступка у делу у коме је навео „у исто време смо ја и Драгић улазили у кола, с тим што је он улазио на сувозачево седиште, у моментима док смо ушли у ауто чуо сам конобара да виче „станите“, да [REDACTED] вуче за тренерку, ја сам био у колима и седео када сам чуо први пуцањ, тада је у колима био Драгић, а колико се сећам и Никола Станишић, на месту возача“ окривљени је изјавио да то није тачно, да је на сувозачево седиште покушавао да угра [REDACTED] да је био сам у колима.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из претходног поступка у делу у коме је навео „ја се не сећам разговора за столом, пре него што је Никола изашао да препаркира ауто, у сваком случају ми нисмо за столом правили посебно план како ћемо да напустимо кафану, да не платимо, обзиром да смо такав план имали и пре него што смо кренули јер смо знали да немамо паре“ окривљени је изјавио да је то говорио само у своје име, да је сигурно погрешно откуцано множина, да је такав план за себе правио пре кафане „Сремска ноћ“ да нема обичај да иде по кафанама и да не плаћа, а да када је изашао из кафанс није питао остале који су били за столом ко ће да плати рачун.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предложен потпис на записнику из претходног поступка од 16.12.2010. године, окривљени је изјавио да је потпис на записнику његов.

Пошто је окривљеном Дражену Пожару предочена одбрана окривљеног Ивана

Крстивојевића, окривљени је изјавио да мисли да су они сви заједно изашли из кафане, а не како је окривљени рекао на главном претресу.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана окривљеног Дражена Пожара, окривљени је изјавио да није тачно да је било ко од њих тукао Дражена Пожара и да он то није видео.

Окривљени Иван Крстивојевић је у своју одбрану на главном претресу дана 13.05.2015. године да је одмах по изласку из кафане „Сремска ноћ“ сео у аутомобил на задње седиште, да је на сувозачевом седишту седео Богдан Драгић, да није сигуран да ли је на месту возача седео Никола Станишић или неко други, да то не може да тврди, да је из возила сам истрао када је зачuo пушањ, да лок је био у возилу није видео шта се дешава ван возила, да је чуо неки говор или не зна о чему се причало, да по изласку из возила, након што је чуо пушањ, у близини није видео Бурки Ђуру.

Пошто је окривљеном Ивану Крстивојевићу предочена одбрана из претходног поступка и са главног претреса у погледу његовог уласка у возило, окривљени је изјаво да је тачно оно што је рекао на главном претресу дана 13.05.2015. године, да не може прецизно да се сети, нити жели да се сећа тог догађаја, да никога није ударио конкретном приликом, да је по изласку из кола отрчао до Лукића, откопчао му јакну да види где је погођен, оставио Богдана Драгића поред њега и отрчао до сада покојног брата Николе Станишића, који ми је умро на рукама.

Окривљени Ђура Бурки је у својој одбрану у претк rivичном поступку дана 15.12.2010. године навео да су [REDACTED] и [REDACTED], Никола Станишић, Иван Крстивојевић, Богдан Драгић и он дошли до кафане која се налази на излазу из насеља Батајница у правцу Пазове, да су седели неко време унутра, наручили пиће и нешто за јело, да у тој кафани никакве инциденте нису правили, а да су у једном моменту Никола Станишић и он изашли из кафане, отишли до Николине куће и након десетак минута се вратили у кафану где су наставили да пију. Окривљени је навео да су сви углавном пили алкохолна пића, да не може да прецизира ко је шта пио, да је по повратку из Николине куће видео исецкану пршу коју су остали поручили, да је видео да су Станишићи кренули из кафане, за њима [REDACTED] и Иван Крстивојевић, док су он и Богдан Драгић остали да седе за столом. Док је седео за столом, видео је да се нешто дешава испред кафана, кренуо је напоље и кад је изашао видео је човека који их је то вече служио како пуша у [REDACTED] из непосредне близине на око пола метра, а други су се нешто гурали са тим човеком. Он се налазио на удаљености десет-петнаест метара од човека који је пушао, почeo је да виче „човече шта то радиш“ у ком тренутку се тај човек окренуо, испалио пројектил у његовом правцу који му је прошао поред главе, а када је почeo да бежи још једном је пушао у његовом правцу, који пројектил није ударио у њега, он је наставио да бежи преко њиве и стигао до куће, када се чуо са адвокатом. Окривљени Бурки је навео да је те вечери био у једној кафани која се налази преко пута Основне школе „Митраљета“ у Батајници, у коју су га позвали [REDACTED] и Богдан Драгић, где је отишао са [REDACTED] и Николом Станишићем, попио два пива, да му није познато ко је платио вечеру и пиће у тој кафани. Такође је навео да је у кафани „Сремска ноћ“ где је дошло до инцидента он имао намеру да плати рачун јер је код себе имао четири од пет хиљада динара, да је Никола Станишић рекао да треба да оде да се види са неком девојком и да ће донети новац да плате рачун, да му је

конобар који их је служио деловао пријатно, да су се у моменту док је пущано у Павла Станишића остали који су били заједно са Станишићем налазили релативно близу код човека који је пушао, у пречнику од око три метра од њега, да нико из кафане ништа није изнео од инвентара и флаша, нити је код себе имао било какве предмете.

Окривљени Ђура Бурки је у својој одбрани у претходном поступку дана 16.12.2010. године навео да је у једном тренутку током боравка у кафани заједно са Николом Станишићем изашао из кафане до куће Николе Станишића јер му се испразнио телефон, а требало је да се чује са неком девојком, да је у повратку у кафану уочио да се на столу налази нека пршута, да је у једном моменту Никола устао и кренуо да изађе из кафане, за њим је одмах устао [REDACTED], а иза њих двојице је кренуо газда ка излазу и викао „момци ко ће ово да плати“ затим су из кафане изашли [REDACTED] и Иван Крстивојевић, а он и Богдан Драгић су остали за столом када су остали већ изашли напоље. Док је у био кафани видео је све шта се дешава испред, обратио се Драгићу речима „шта раде ови дебили“ након тога је устао заједно са Драгићем и кренуо ка излазу, с тим што је Драгић из кафане изашао први, а он је по изласку кафане видео возило марке „Mercedes“ са којим су дошли испред кафане заустављено петнаест метара у односу на улаз у кафану на паркингу улево ка путу. Даље је навео да је видео Драгића који се креће ка возилу марке „Mercedes“ на пола пута, гужву у близини возила, али не сећа ко је све тачно био у гужви, приметио је газду [REDACTED] да се нешто гуркају, али није видео да ли је било ко кога ударио том приликом. Истакао да је гуркање трајало неколико секунди, да је потом чуо пушањ и видео варници, када је схватио да се ради о пиштолју и уочио је да је газда пушао директно Павлу у горњи део тела са удаљености од око пола метра. Он је тада викао „човече шта то радиш“ тад се окренуо ка њему који је био удаљен од њега десет метара, окренуо пиштолј у његовом правцу и опалио метак због чега се он сагао, затим кренуо да бежи у њиву која се налази преко пута кафане и чуо је још један пушањ који се зарио у земљу у његовој близини. Истакао је да зна да је [REDACTED] био најближи газди кафане, да је стајао са њим лицем у лице, док су остали били ту близини око кола у кругу од три метра око кола, осим Богдана Драгића који се кретао ка колима. Окривљени Ђура Бурки је такође навео да је читав тај дан провео са [REDACTED] да су се у једном моменту њих двојица нашли са Николом Станишићем, а док су били заједно, звао их је [REDACTED] да дођу у кафану преко пута Основне школе „Митраљета“ рекавши да славе добитак на коцки од 38.000,00 динара, након чега су њих двојица отишли у кафану. По доласку у кафану схватио је да је то неистина, тражио је од [REDACTED] неку „кинту“, да се опроба на рулету, а он му је он рекао да то није истина, да нису добили никакве паре. Тада је схватио да они желе да пију и да не плате, због чега је рекао да неће у томе да учествује, изашао из кафане, а за њим је изашао Никола Станишић. Окривљени је такође навео да мисли да су се тада чули Никола и [REDACTED] да му је [REDACTED] рекао да их сачекају, да ће да изађу, па да иду даље негде да нормално седе, јер је он имао код себе неколико хиљада динара, а било је приче да ће у наставку вечери Никола на неки начин прибавити још пару. Окривљени је такође навео да су након петнаест минута изашли из кафане, да је током боравка у кафани „Сремска ноћ“ он из кафане једном изашао са Николом Станишићем, да је непосредно пред врхунац догађаја први из кафане изашао Никола Станишић, да је тада за њим кренуо газда рекавши „ко ће то да плати“, да је рачун већ био на столу, јер га је газда донео неколико минута пре тога, да је Никола довикнуо „не брини, сад ћу добити“, да је он довикнуо „имам паре, ја ћу да платим“ у моменту када је газда

потрао напоље за Николом и [REDACTED] али да није узимао рачун и није видео колико је рачун износио.

Окривљени Ђура Бурки је у својој одбрани на главном претресу 5.12.2010. године навео да су из кафане прво изашли Никола и [REDACTED], затим окривљени Пожар, потом Крстивојевић и [REDACTED] па Богдан Драгић и он, објаснивши да није видео да је било ко од њих имао нешто у рукама док је излазио из кафане, с тим што је од момента када су Никола и [REDACTED] изашли из кафане, до момента када су он и Драгић изашли из кафане протекло мање од минута, да није видео да је било ко ударао Дражена Пожара, већ је видео само првоокривљеног да пуца. Окривљени је даље навео да је по изласку из кафане стајао на прагу кафане, да је неколико метара испред њега стајао Богдан Драгић, да су кола била паркирана десетак метара улево од кафане дијегонално, да не може да прецизира да ли су Никола Станишић или [REDACTED] стајали код предње стране возила код седишта возача, али да неки од њих јесте, да је Дражен Пожар био лицем у лице на удаљености од једног метра од Николе или [REDACTED] који је стајао леђима окренут ка возилу поред возила. Окривљени Бурки је истакао да је видео пуцањ и зачуо више пущњева, да се Пожар окренуо и пуцао у његовом и Драгићевом правцу, да је он тада био можда метар до два удаљен од улаза у кафану, док је Драгић био пар метара испред њега ка колима, да је из кафане у којој су били пре кафане „Сремска ноћ“ изашао заједно са Николом Станишићем пре осталих и да је тек по изласку из кафане сазнао да рачун у тој кафани није плаћен, да не због чега се није вратио да плати рачун, када је те вечери имао код себе 3.500,00 динара, док је [REDACTED] имао 3.000,00 динара. Поред тога је навео да је док су били у првој кафани претпоставио да се рачун неће платити, јер је [REDACTED] поменуо нешто у стилу „ма какав рачун“ да не зна ко је дошао на идеју да иду у кафану „Сремска ноћ“ да су у кафани наручивали, да нико није поставио питање ко ће да плати, да је имао новац код себе, али иније рекао да ће платити то се што се наручи у кафани, да није био присутан када је наручено јело, нити када је донет рачун, да рачун није видео на столу, да се у моменту када су браћа Станишићи изашли из ресторана, а газда трчао за њима питавши ко ће то да плати, он није машио за новчаник, нити је рекао да ће платити рачун, да није видео да је било ко ударио Дражена Пожара, нити је видео његову повреду. Окривљени је објаснио да је окривљени Дражен Пожар држао пиштолј буквално прислоњен на груди [REDACTED] и Николе Станишића када је пуцао, да када је рекао да је било гужве под тим је подразумевао да троје или четворо људи стоје око Пожара, с тим што не зна која су лица која су стајала код Дражена Пожара, да не зна шта су радила та лица која су правила гужву око Пожара и да не верује да неко од њих покушавао да му отме пиштолј.

Пошто је окривљеном Ђури Буркију предочена одбрана окривљеног Ивана Крстивојевића у делу у коме је навео „пошто нисмо имали паре да платимо рачун, договорили смо се да не платимо оно што смо појели и попили изашли смо из кафане“. Никола је предложио да одемо у Мотел „Сремска ноћ“ а пошто смо били свесни да немамо паре, планирали смо и да тамо попијемо по пар пића и не платимо рачун“ окривљени Бурки изјавио да они нису знали да он и Лукић имају новац, да им они им то нису рекли, а да он није чуо да се договарају.

Пошто је окривљеном Ђури Буркију предочена одбрана окривљеног Ивана Крстивојевића из претходног поступка у делу у коме је навео „на Николин предлог смо отишли у наведену кафану када је конобар донео рачун прво је Никола изашао из

кафане да упали ауто и постави тако да можемо лако да побегнемо јер нисмо имали паре да платимо. Чим је конобар отишао и и када га више нисмо видели сви смо одједном устали, изашли из кафане и кренули ка колима“ окривљени Бурки је изјавио да остаје при својој одбрани, да се није са њима договарао, нити је чуо да се они договарају.

Пошто је окривљеном Дражену Пожара предочена одбрана окривљеног Ђуре Буркија, окривљени Пожар је изјавио да се не сећа да је било кога нишанио, нити се окренуо у правцу позиције на којој је стајао Бурки.

Окривљени Ђура Бурки је у своју одбрану на главном претресу дана 13.05.2015. године навео да је изашао из кафане „Сремска ноћ“ последњи, да је био на вратима кафане када је видео да Дражен Пожар пуца у неког од Станишића, али да не зна да ли у Николу или у [REDACTED], пошто су они били сличне конституције, да се том приликом Дражен Пожар налазио испред возачевих врата и пуцао у груди са удаљености од буквально 15 цм, да се он продрао, окривљени Пожар се окренуо и пуцао према њему, након чега се он окренуо и побегао у неке њиве. Даље је навео да је био удаљен седам до осам метара када је видео да окривљени Пожар пуца, да није уочио да је имао било какве повреде на себи, да је по изласку из кафане видео Богдана Драгића код кола са десне стране да стоји, [REDACTED] да стоји испред хаубе у црвеној јакни, да су остали стајали са леве стране возила, да нису били у групи, већ су били некако распоређени, да је из кафане је прво изашао Никола Станишић, потом [REDACTED] потом Дражен Пожар, потом Иван Крстивојевић, [REDACTED], а након тога Богдан Драгић и он, као и да је од Пожаревог изласка из кафане, прошло петнаест до двадесет секунди или пола минута до тренутка када су Богдан Драгић и он изашли из кафане.

Окривљени Никола Станишић је у својој одбрани у претходном поступку дана 25.2.2011. године навео да је 14.12.2010. године био са друговима [REDACTED] и Ђуром Буркијем у кафани у насељу „13. Мај“ у Земуну када га је позвао његов рођени брат, [REDACTED], рекавши да је Иваном Крстивојевићем и Богданом Драгићем био у кладионици, да су зарадили 35.000,00 или 36.000,00 динара и позвао га да дође у кафани која се налази у Батајници на вечеру. [REDACTED] је позвао да са њим дођу Ђура Бурки и [REDACTED], он је кренуо својим колима марке „Mercedes“ ка кафани у којој су нешто појели и попили и поседели око пола сата до сат. Након тога су се договорили да заједно оду до кафане „Сремска ноћ“ да попију неко пиће, отишли су у кафани, он је у једном моменту отишao до кућe да узме батерију за мобилни телефон која му је била потребна да се чује са девојком, у кући је узео батерију, вратио се након петнаест минута, по повратку је чуо да су остали који су седели за столом наручили неку храну. Тада га је позвао његов брат [REDACTED] да изађе испред кафане, тражио је да му да кола, он је рекао да не може, његов брат се најљутио на њега, па је отишао у кола и сео када је приметио да долази Иван Крстивојевић. Иван је сео у кола позади на месту иза возача, рекао је да ће и остали да крену, време је пролазило, остали нису долазили, па је он отворио врата и видео иза кола мало са стране да његов брат [REDACTED] нешто прича са Драженом Пожаром кога зна као закупца кафане „Сремска ноћ“. Када је отворио врата кола, видео је свог брата [REDACTED] и Дражена Пожара, Дражен му је рекао да изађе из кола, показујући му руком, он је то учинио, изашао је из кола, кренуо према њима и чуо је како се Дражен и његов брат [REDACTED] спрavљају ко ће да плати рачун у кафани. Тада је приметио да из кафане излазе Ђура Бурки, [REDACTED] и Богдан

Драгић, који су кренули према месту где су били његов брат Дражен Пожар и он. Даље је навео да је пришао Дражену Пожару око метар и по од њега, да је видео код Дражена у руци пиштоль који је пуцао њему у пределу груди, а када га је погодио, кренуо је према колима и сео на место возача, чуо је иза себе неке пуцње, али не може да определи колико их је тачно било. Такође је навео да је видео да неко отвара предња врата сувозача и покушава да убаци [REDACTED] на место сувозача, чуо је да је неко викнуо „бежи, овај се враћа“ кренуо је колима при чему су врата возача била затворена, врата сувозача нису била затворена и тада је [REDACTED] испао из кола. Он је колима прешао двадесет до тридесет метара, када је скренуо у јарак јер је изгубио свест. Окривљени Никола Станишић је истакао да Дражена Пожара није ни једном ударио, као и да га није нико од његових другова том приликом ударио.

Окривљени Никола Станишић је у својој одбрани на главном претресу дана 05.12.2012. године навео да не може да се сети чија је идеја била да оду у кафанду „Сремска ноћ“ да је он те вечери код себе имао 1.300,00 динара, да није платио рачун пре него што је изашао из кафанде јер нико то није ни тражио од њега, да је кренуо кући из кафанде и није платио рачун будући да он није ни звао у кафанду, већ је то учинио његов рођени брат, сада покојни [REDACTED]. Даље је навео да је после њега из кафанде изашао његов брат [REDACTED] коме је рекао да хоће да иде кући и да позове остале, а да не зна због чега док је седео у кафанди није рекао њима да хоће да иде кући. Објаснио је да је сео у кола и у једном моменту видео да његов брат и окривљени Пожар причају нешто, тј. мислио је да причају нешто око рачуна, али није понудио својих 1.300,00 динара које је имао да плати. Истакао је да ни он, ни било ко од његових другова, није имао ништа у руци, да је био на удаљености метар, метар и по или два од Дражена Пожара, када је он извадио пиштоль и пуцао, да се не сећа да ли је био плаћен рачун у претходној кафанди коју су посетили пре кафанде „Сремска ноћ“. Навео је да није видео да је било ко конкретном приликом испред кафанде „Сремска ноћ“ ударио Дражена Пожара, да није имао намеру да не плати рачун у тој кафанди, да је мислио да остали имају пару па да ће платити, да не може тачно да се сети где је стајао у односу на кола када је погођен, да је Дражен Пожар стајао код локала тамо негде на излазу, али не може да прецизира да ли је био удаљен од њега метар или два, да није видео Ђуру Буркија и Богдана Драгића када је Дражен Пожар био код локала.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку од 27.01.2011. године навео да је дана 14.12.2010. године био са својом супругом [REDACTED] у кафанду „Сремска ноћ“ да је са њима седео за столом Дражен Пожар који је у 23.20 часова испратио особље из кафанде, а да су по изласку особља из кафанде у кафанду улетела шесторица младића, као да их неко јури. Дражен Пожар је тада устао и отишао до њих, рекао им да кафана не ради, да је радно време до 23.00 часа, они су питали да ли могу само да попију једно лиће брзински, на шта је он пристао, ушли су у кафанду, сели за један сто, наручили пиће, а када је Дражен отишао да им донесе пиће, они су устали од стола и сели за други сто ближи кухињи, што му је било сумњиво јер су се преместили за сто исте величине. Сведок је навео да су му деловали као инцидентни типови који могу лако да направе гужву, а када им је Дражен донео ракију они су тражили нешто да једу, Дражен им је рекао да је куварица отишла, они су потом тражили да им он илиак нешто направи, он им је одговорио да може да им исечка само нешто сухомеснато, што су они прихватили и тражили да им направи помфрит. Након тога, окривљени Пожар је отишао у кухињу да им направи то што су поручили, за које време су се ти младићи чудно понашали,

нешто су се расправљали, један од њих је устајао, улазио у шанк, прилазио до њиховог стола да упали цигарету, што му је било чудно, јер су за његовим столом пушили, њему је цела ситуација деловала веома непријатно и све му је „мирисало“ на кавгу, због чега су он и супруга чекали да се Дражен Пожар врати и да напусте локал. Када су кренули да изађу из локала, Дражен Пожар их је испратио и он га је на вратима питао да ли треба да позове полицију због тих момака, на шта му је он рекао да нема потребе, да он има телефон и да ће звати полицију уколико буде потребно. Сведок [REDACTED] је такође навео да је Дражен Пожар и пре доласка ових момака имао пиштолј за појасом, што је видео када му је у једном тренутку пао мобилни, па се сагао да га подигне.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 09.02.2012. године навео да познаје од рођења окривљеног Дражена Пожара, да је те вечери 14.12.2010. године видео да Пожар држи пиштолј за појасом, да су момци који су ушли у кафани дошли на самом затварању кафане, да су прво сели за сто који се налазио десно од врата, потом за други сто, да је затим окривљени Богдан Драгић дошао до њиховог стола да запали цигарету, иако су за његовим столом сви пушили, што му је деловало као провокација, да је Дражен Пожар отишао да им нешто спреми за јело у кухињу, а да је Ђура Бурки ушао у шанк и нешто тражио, док је Богдан Драгић још два до три пута долазио до њиховог стола да запали цигарету. Даље је навесо да је атмосфера била таква да је претпоставио да ће се нешто лоше десити, да је приликом одласка из кафане питао Дражена Пожара да ли да позове полицију, али му је он рекао да не треба. Такође је навео да је Богдан Драгић приликом доласка за њихов сто да запали цигарету био културан, да их није врећао, нити је покушавао да са њима ступи у било какав разговор, а да је он закључио да је Драгић долазио да их испровоцира јер имаовољно животног искуства да зна у којој ситуацији може нешто лоше да се деси. Сведок [REDACTED] је навео да није било очевидац никаквог ни физичког, ни вербалног сукоба те вечери између окривљеног Дражена Пожара и момака који су дошли у кафани.

Сведок Будимирка Бајчетић је у свом исказу у претходном поступку дана 27.11.2011. године навела да је 14.12.2010. године са својим супругом [REDACTED] била у кафани „Сремска ноћ“ где су вечерали и седели заједно за столом са Драженом Пожаром негде до 23,10 часова, када су у кафани улетела шесторица момака, којима је Дражен Пожар рекао да кафана више не ради, али су они молили да остану и да попију по једно пиће, на шта је Дражен Пожар пристао. Када је Пожар отишао по пиво, они су нагло устали од стола, преместили се за други сто који је био ближе кухињи, Дражен им је донео пиво, па су потом тражили ракију, када им је донео ракију, тражили су нешто да једу, Дражен је рекао да је куварица отишла, они су од њега тражили да им бар испече помфрит и да им исецка неко мезе, на шта је Дражен пристао и отишао у кухињу. За време док је Пожар био у кухињи, ти момци се нису нормално понашали, били су бучни, расправљали су се, један је устао и ишао до шанка, нешто загледао, други је прилазио њој и њеном супругу тражећи наводно да упали цигарету, иако су за његовим столом сви пушили и приликом њиховог боравка у кафани у ваздуху се осећала нека „негативна енергија“. Приликом изласка из кафане њен супруг је питао Дражена Пожара да ли да зове полицију, Дражен му је рекао да нема потребе, да ће све бити у реду и истакла је да што су они били гори, то је Дражен био љубазнији према њима.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 09.02.2012.

године навела да је те вечери 14.12.2010. године видела да окривљени Дражен Пожар има за појасом пиштолј у тренутку када се сагао јер му је испао мобилни, да су док је она била у кафани „Сремска ноћ“ у једвом моменту у њу утрчали младићи, који су прилично галамили, сели су за један сто, окривљени Дражен Пожар им је пришао, они су наручили пиће, потом су хтели да једу, Пожар им је рекао да је куварица отишла и да могу да наручиме само пиће, када им је Пожар сипао пиће, они су променили сто, сели за сто ближе шанку, били су упорни да им да да једу и он им је у једном моменту рекао да може да им послужи неко мезе. Даље је навела да су ти момци били веома бучни, да је један од њих пришао њој како би запалио цигарету, што ју је уплашило јер су момци из његовог друштва пушили, а на њиховом столу је било два упаљача, након пет минута, тај момак је поново дошао да запали цигарету и она му је рекла да задржи упаљач, али он то није хтео. Сведок је такође навела да је њу атмосфера у кафани уплашила, да је хтела да иду кући, да је када су кренули из кафане Никола питао Дражена да ли треба да остане, Дражен му је рекао да нема потребе, да су момци у реду, да ће попити пиће и отићи, да је у шанк улазио окривљени Ђуро Бурки, а да је да запали цигарету код ње долазио Богдан Драгић, да је није врећао, већ се само цинично смејао, гледао је [REDACTED] а Никола је гледао у страну. Сведок је такође навела да није била очевидац ни вербалног, ни физичког сукоба између Дражена Пожара и тих момака те вечери.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку дана 12.01.2011. године навео да је он отац сада покојног [REDACTED], да нема никаквих непосредних сазнања о догађају који се десио у ноћи између 14./15.12.2010. године у коме је погинуо његов син [REDACTED], да истиче имовинско правни захтев и да се придружује кривичном гоњењу.

Из записника о увиђају истражног судије Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 од 14.12.2010. године утврђено је да је истражни судија изашао на лице места, да је увиђај започео у 1,30 часова, да је по доласку испред зграде у [REDACTED] затекао већи број полицијских патролних возила, један полицијски комби, да је пре уласка са улице са паркинг простора затекао моторно возило марке „Mercedes“ модел 123 регистарских ознака [REDACTED], окер боје, које је својим предњим делом укосо упало у јарак који се налази са десне стране пута, гледано из правца центра Батајнице у правцу мотела где се десио догађај, док је задњим делом био у висини коловоза, да је испред улаза у мотел на око десетак метара удаљености затекао тело [REDACTED] рођеног 23.09.1987. године у лежећем положају на леђима који је био покрiven белом пластичном непрозирном покривком, чију смрт је констатовао дежурни лекар дежурне службе Хитне помоћи Докић Милијана у 00,45 часова. Из овог записника је даље утврђено да је ситуација која је затечена на простору испред наведеног дела верно приказана на скици лица места, да је уласком у мотел – ресторан „Сремска ноћ“ затекао ситуацију која је верна приказаној скици лица места, као и на фотографијама. Сви наведени трагови су фиксирани. Током увиђаја, истражни судија је обавештен да су на лице места стигли припадници ПС Земун ПО Батајница Иван Пењишић, Динко Перећ и Драган Марјановић који су затекли тело [REDACTED], поред кога су била два лица Иван Крстивојевић и Богдан Драгић, да су недалеко од тела [REDACTED] затекли у лежећем положају тело [REDACTED] који је још увек давао знаке живота и да су са стране затесли Дражена Пожара. Из записника о увиђају је даље утврђено да је Дражен Пожар приликом долaska истражног судије и заменика ВЈТ у Београду имао видне повреде у пределу левог ока, да је преко горњег дела главе имао завоје који су му стављени од

стране екипе Хитне помоћи која је пре њих била на лицу места, да је током боравка на лицу места и вршења увиђаја приликом окретања тела са [REDACTED] а крим.техничар пронашао чауру која је била скривена телом и посебно фиксирана фотографисањем, приложена у фотодокументацији на страни број 26, као траг обележен бројем 12 у службеној белешци о крим.техничком прегледу лица места. Истражни судија је дао налог да се са руку Дражена Пожара, као и одеће [REDACTED] [REDACTED] одеће Ивана Крстивојевића и уколико је то могуће одећа осталих учесника у догађају [REDACTED] Николе Станишића и Богдана Драгића узму тестови на присуство барутних честица, да се тело Станишић Павла пренесе на Институт за судску медицину ради вршења обдукције, да се уради токсиколошка анализа на присуство алкохола и наркотика у крви. Током вршења увиђаја истражни судија је обавештен да је у Ургентном центру преминуо [REDACTED] чију обдукцију је наложио, такође је наложио да се од Дражена Пожара и Ивана Крстивојевића и Богдана Драгића узме крв ради тестирања на присуство алкохола у крви, а да се возило „Mercedes“ одвезе на одељење крим.технике.

Из службене белешке о крим.техничком прегледу лица места МУП РС ПУ за Град Београд број Д-број 100/876/10 од 15.12.2010. године утврђено је да је извршен крим.технички преглед лица места у Батајници у улици Пуковника Миленка Павловића број 140 код мотела „Сремска ноћ“, да је КТ прегледом столица, стола, разног ресторанског инвентара затеченог на месту које је обележено као траг број 10 пронађен 61 траг папиларних линија, и то трагови од 1-43 су пронађени на 10 комада сталкених чаша, трагови од 44-61 су пронађени на 6 комада стаклених флаша од 0,5 литара „Јелен“ пива, трагови од 1-43 су изазвани црним магнетним прахом и фиксирали на транспарентним фолијама са белом подлогом, док су трагови од 44-61 изазвани сивим аргеторатом и фиксирали на црним желатинским фолијама. Као траг број 1 обележен је лепш [REDACTED] затечен у лежећем положају на леђима, на бетону, око 6,60 метара испред улаза у мотел, траг број 2 је обележена пиштолjsка чаура са ознаком данцету „S and B 9x19 NX17/06“ која је затечена на бетону 3,90 метара од улаза у мотел, као траг број 3 је обележена пиштолjsка чаура са ознаком на данцету „S and B 9x19 NX17/06“ која је затечена на бетону поред левог стопала леша [REDACTED], као траг број 5 је обележена пиштолjsка чаура са ознаком на данцету „S and B 9x19 NX17/06“, која је затечена на бетону 2,80 метара од улаза у мотел, као траг број 6 обележена је празна стаклена флаша од 0,5 литара „Јелен“ пива затечена на бетону уз предњи десни точак паркираног путничког возила марке „Lancia“ беле боје регистарски број [REDACTED] са чијег врха – грлића је у циљу утврђивања ДНК профиле на стерилном штапићу узет брис, као траг број 7 је обележена празна стаклена флаша од 0,5 литара „Јелен“ пива затечена на бетону 11,40 метара од улаза у мотел, са чијег врха односно грлића је у циљу утврђивања ДНК профиле узет брис на стерилном штапићу, као траг број 8 је обележена зимска јакна марке „Colmar“ црвено-беле боје и дуксерица са калуљачом марке „Benfish company“ црне боје које су затечене на бетону 10,50 метара од улаза у мотел на којима се са задње стране на леђима уочава по једно оштећење, као и флеке црвене боје налик на крв, у десном доњем цепу јакне затечена једна кутија цигарета марке „Marlboro“, једна папирна новчаница у апоену од 50,00 динара и једна визит карта мотела „Сремска ноћ“, као траг број 9 обележено је путничко возило марке „Mercedes“ браон боје регистарских ознака БГ 498-016 са отвореним предњим левим и десним вратима, притвореним задњим десним вратима, возило затечено у јарку предњим делом уз леву ивицу коловоза улице Пуковника Миленка Павловића гледано у правцу Батајнице 36,20 метара од мотела, као траг број 10 је обележен

дрвени сто са три дрвене столице и софом у сепареу ресторана мотела наспрам улаза на коме је затечено 10 комада стаклених чаша, 6 комада стаклених флаша од 0,5 „Јелен“ пива, један мањи ресторански овал, две пепељаре са девет опушака од цигарета, један дозер са шећером, једна папирна новчаница у апоену од 10,00 динара, једна дрвена чачкалица са отвореним омотом од исте, са чачкалице су стерилиним штапићима узети стерилини брисеви ради утврђивања ДНК профила, испод столице са леве стране стола на поду затечена је једна зимска капа марке „Naunleu“ беле боје, као траг број 11 обележен је пиштољ марке „Glock Austria 9x19“ фабрички број LXE436, без метака у лежишту цеви и без оквира, а поред истог оквир са 12 метака са ознакама на данцетима S and B 9x19 NX17/06“ који су затечени у средњој фиоци наткасне испод стола у просторији наспрам шанка за издавање пића са задње стране ресторанске сале, са пиштоља и оквира у циљу утврђивања ДНК профила је узето 4 ДНК бриса и то са рукохвата, обарача, навлаке и оквира пиштоља, као траг број 12 обележена је пиштољска чаура са ознаком на данцету „S and B 9x19 NX17/06“ која је затечена на бетону испод десне мишке [REDACTED] на лицу места је са обе шаке Дражена Пожара узет барутни тест у 01,35 часова, из гардеробе Ургентног центра се преузети делови гардеробе [REDACTED] и то мајица кратких рукава марке „TQM“ плаве боје, мајица кратких рукава марке „Jackione ...“ црвене боје, дукс са капуљачом марке „PWC“ сиве боје, џемпер марке „Fun rover“ плаве боје и јакна марке „Spirit“ црне боје.

Из потврде о одузетим предметима МУП-а РС ПУ за Град Београд УКП Осмо одељење број Д 8424/10 од 15.12.2010. године утврђено је да је од Дражена Пожара одузет један пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара фабрички број LXE436.

Из потврде о одузетим предметима МУП-а РС ПУ за Град Београд УКП Треће одељење од 16.12.2010. године утврђено је да је од Дражена Пожара одузет један оружни лист на име Дражен Пожар серијски број CP00830613.

Из извештаја о прегледу трагова употребе ватреног оружја балистичара Стојана Костића утврђено је да је извршен преглед пет чаура муниције калибра 9 мм пара обележених бројевима 2, 3, 4, 5 и 12, пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара фабрички број LXE436 са 12 метака, калибра 9 мм пара и тест фолија скинутих са руку Дражена Пожара и [REDACTED]. Из налаза вештака балистичара даље је утврђено да се опште идентификационе карактеристике трагова ватреног оружја на достављеним чаурама у потпуности подударају са општим и идентификационим карактеристикама трагова ватреног оружја на чаурама пробно опаљеним из достављеног пиштоља, да је на тест фолији која је скинута са надланице десне руке Дражена Пожара и тест фолијама скинутих са руку [REDACTED] констатована хемијска реакција карактеристична за међусобно деловање примењеног раствора и трагова нитрата, да су свих пет чаура пронађених приликом увиђаја опаљене из пиштоља марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара фабрички број LXE436 власништво Дражена Пожара и да на рукама и то надланици десне руке Дражена Пожара и тест фолијама скинутих са руку [REDACTED] има трагова који могу да потичу од нитрата барутних честица.

Из извештаја о резултатима токсиколошко хемијске анализе ВМА број 2094/10 од 15.12.2010. године утврђено је да у узорцима крви Дражена Пожара није доказано присуство етанола и метанола, да у узорцима урина Дражена Пожара није доказано присуство опијата морфинске структуре, канабиноида, мемфатамина, амфетамина,

кокaina и бензодијазепина.

Из извештаја о резултатима токсиколошко хемијске анализе ВМА у Београду број 2093/10 од 17.12.2010. године утврђено је да у узорцима урина Ивана Крстивојевића није доказано присуство опијата морфинске структуре, канабиноида, екстазија, амфетамина и кокaina, да у узорцима крви Ивана Крстивојевића није детектовано присуство метанола, док је детектовано присуство етанола и то на узорку крви која је узета у 3,30 часова у количини од 0,999 промила, а у узорку крви који је узет у 4,25 часова у количини од 0,766 промила.

Из извештаја о резултатима токсиколошко – хемијске анализе ВМА у Београду број 2092 од 17.12.2010. године утврђено је да анализом узорака урина Богдана Драгића није доказано присуство опијата морфинске структуре, канабинаида, екстазија, амфетамина и кокaina, да у узорцима крви окривљеног Драгића није детектовано присуство метанола, док је детектовано присуство етанола и то у узорку крви који је узет у 3,20 часова у количини од 0,515 промила, а у узорку крви који је узет у 4,20 часова у количини од 0,306 промила.

Из исказа сведока [REDACTED] датог у претходном поступку 12.01.2011. године утврђено је да је он отац [REDACTED] да нема никаквих непосредних сазнавања о догађају који се десио у ноћи 14./15.12.2010. године у коме је погинуо његов син [REDACTED], да истиче имовинско правни захтев и да се придружује кривичном гоњењу.

Из обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Београду С.број 1226/10 од 16.12.2010. године утврђено је да је смрт [REDACTED] насиљна, да је настуила услед искрвављења из раскиданих крвних судова дуж канала прострелине трупа, нанете пројектијом испаљеним из ручног ватреног оружја, да је рана у пределу грудне кичме описане под тачком 3 обдукционог записника, да је улазни отвор прострелине који се каналом наставља кроз меко ткиво, спој дела 9 кичменог пришљена са 9 ребром, доњи и горњи режањ десног плућног крила, друго ребро око излазне ране у нивоу споја десног рамена са десним грудним пределом, описане под тачком 4 обдукционог записника, правац канала прострелине одоздо ка навише, с лева на десно и лако напред, као и да је у време умирања код [REDACTED] постојало стање алкохолисаности. Из обдукционог записника је даље утврђено да је хемијско – токсиколошким налазом број T.874/10 установљена концентрација етил алкохола у крви [REDACTED] у количини од 2,13 промила, а у урину 2,44 промила, док у достављеним узорцима није детектовано присуство лекова и дрога.

Из обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Београду С број 1225/10 од 15.12.2010. године утврђено је да је смрт [REDACTED] насиљна, да је настутила услед искрвављења из растављених грудних органа и крвних судова дуж канала прострелине грудног коша, а нанетим дејством пројектила из ручног ватреног оружја, да је рана на левој бочној страни грудног коша описана под тачком 3 обдукционог записника таква да улазни отвор прострелине која се каналом наставља кроз кружно мишићно ткиво и пети леви међуребарни простор у грудну дупљу, да пролази кроз горњи режањ левог плућног крила, срца, доњи режањ десног плућног крила, седми десни међуребарни простор, мишићно и поткожно ткиво и завршава се излазном раном на десној бочној страни левог грудног коша описано под тачком 5 обдукционог налаза, правац канала

кретања лево удесно, одзого лако наниже и од напред лако назад, разгуботина на предњој страни леве надлактице и настала површиним дејством пројектила, у време умирања код оштећеног [REDACTED] је постојало стање алкохолисаности, наиме, детектовано је присуство етил алкохола у крви [REDACTED] у количини 1,73 промила и у урину 2,17 промила.

Из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака балистичара Милана Куњадића и обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Београду С.бр.1225/10 од 15.12.201. године утврђено је да је [REDACTED] конкретном приликом задобио једну окрзотину на предњој страни леве надлактице, једну прострелину грудног коша, да с обзиром на распоред окрзотине на левој надлактици и улазне ране прострелине која се налазила на левој бочној страни грудног коша на истој висини у положају када се лева рука налази на приближно уз тело, највероватније су те повреде настале од истог пројектила и испаљене из ручног ватреног оружја. Канал задобијене јединствене повреде је био прав и представљао је продужетак уздужне осе цеви повредног оружја, пружао се с лева удесно, одзого лако наниже и од напред лако уназад. Из налаза и мишљења вештака др Бранимира Александрића утврђено је да је [REDACTED] у моменту задобијања те јединствене повреде био својом левом и делимично предњом страном тела окренут устима цеви повредног оружја, налазећи се при томе грудима у нешто нижем положају руке повредиоца у којој је он држао повредно оружје, могуће у неком од усправних положаја тела. С обзиром на налаз трагова барутних честица која су на фолији скинути са његових руку, при чему се лева рука налазила приближно уз тело, до контаминације његових руку је могло доћи приликом испаљивања у његово тело са растојања које је било мање од око 80 центиметара. Прострелина коју је [REDACTED] задобио конкретном приликом дуж чијег канала су били повређени цела плућна крила, следственим наглим изливањем велике количине крви у грудну дупљу, медицински посматрано, у време наношења представљала је смртоносну телесну повреду, тако да је смрт [REDACTED] у директно узрочно последичној вези са добијеним повредама критичном приликом.

Из обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета Универзитета у Београду С.бр.1226/10 од 16.12.2010. године и налаза и мишљења судских вештака др Бранимира Александрића и балистичара Милана Куњадића утврђено је да је [REDACTED] конкретном приликом задобио једну прострелину десне половине грудног коша нанету пројектилом испаљену из ручног ватреног оружја, дуж чијег канала је било повређено десно плућно крило, да је та повреда у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, која се завршила смртним исходом. Из налаза и мишљења судског вештака балистичара Милана Куњадића и судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића утврђено је да с обзиром на локализацију улазне ране задобијене прострелине и локализацију њене излазне ране, те с обзиром да је канал задобијене прострелине био прав и да је представљао само продужетак уздужне осе повредног оружја са правцем пружања од назад ка напред, одзого наниже, с лева лако удесно, то се закључује да је код задобијања те прострелине [REDACTED] био леђима окренут ка устима цеви повредног оружја, при чему се могао налазити и у неком од стојећих или усправних положаја када је повредно оружје које се налазило у нижем положају у односу на улазну рану, или се [REDACTED] налазио у неком стојећих положаја и телом повијен пут напред када се повредно оружје налазило у приближно истој

висини као и оса канала задобијене прострелине. С обзиром на одсуство трагова барутних честица, а узимајући у обзир оштећења на јакни [REDACTED] у пределу улазне ране задобијене прострелине, произилази да је наведену прострелину [REDACTED] задобио када је био више од 80 цм удаљен од уста цеви повредног оружја. [REDACTED] је конкретном приликом задобио и огуљотину у левом чеоном пределу и крвни подлив на левој надлактици, које повреде су последица дејства тупином механичког оруђа и исте су, с обзиром да су се налазиле на истуреним деловима главе и руке, највероватније настале услед пада након задобијања прострелине грудног коша.

Из извештаја Ургентног центра у Београду број 164038/10 од 15.12.2010. године, за Николу Станишића, историје болести Ургентног центра у Београду за Николу Станишића од 15.12.2010. године, отупене листе Клиничког центра Србије за Николу Станишића од 23.12.2010. године, налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака балистичара Милана Куњадића утврђено је да је Никола Станишић конкретном приликом задобио једну прострелину десне половине грудног коша, нанету пројектилом испаљеног из ручног ватреног оружја, чији је канал пролазио кроз десну половину грудне дупље са следственим изливањем крви у њу, да је у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, при чему је смртни исход спречен адекватном и правовременом лекарском интервенцијом. С обзиром на локализацију улазне ране задобијене прострелине и локализацију њене излазне ране, као и чињеницу да је канал задобијене прострелине био прав и да је представљао само продужетак уздужне осе цеви повредног оружја, то је приликом задобијања те прострелине Никола Станишић био левом бочном страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја, у неком од стојећих положаја у тренутку када се рука повредиоца у којој је држао повредно оружје налазила у истој висини. Како из фотодокументације на фотографијама број 13 и 15 које се односе на фотографисање одеће Николе Станишића, где је на црној јакни у пределу груди констатован расцеп дужине од око 3 центиметра, а око њега тачкице сивкасте боје које представљају несагореле барутне честице, то је испаљивање у јакну Николе Станишића извршено са растојања са око 1 до 2 центиметра, то су уста цеви пиштола једним делом била наслоњена на јакну, тако да је у тренутку испаљивања од близине и дејства барутне експлозије дошло до цепања јакне.

Из извештаја Ургентног центра у Београду бр.164043 од 15.12.2010. године за Богдана Драгића, налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака балистичара Милана Куњадића утврђено је да је Богдан Драгић конкретном приликом задобио једну прострелину поткожног меког ткива на унутрашњој страни леве надлактице, нанету пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чији је канал пролазио само кроз поткожно меко ткиво без повреде костију у правцу крвних судова и нерава и представљала је лаку телесну повреду. Како одећа Богдана Драгића није изузета током увиђаја, нити је прегледана на присуство барутних честица, то се не може одредити даљина из које је испаљен пројектил који је нанео ту повреду Богдану Драгићу. С обзиром да се улазна рана прострелине налазила на предњем делу унутрашње стране леве надлактице, а излазна у задњем делу, то произилази да је Богдан Драгић током задобијања прострелине био предњом страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја.

Из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака балистичара Милана Куњадића утврђено је да у односу на резултат пробних испаљивања из предметног пиштоља, распоред и међусобно растојање чаура које су пронађене на лицу места и означене бројевима 2, 3, 4, 5 и 12 су могле бити испаљене са приближно истог места, с тим да цев пиштоља није увек била усмерена у истом правцу.

Из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака балистичара Милана Куњадића, извештаја лекара специјалисте КЦС Ургентог центра у Београду Неурохируршке амбуланте број 164057/10 од 16.12.2010. године за Дражена Пожара, извештаја лекара специјалисте офтальмолога КЦС у Београду број 10704 од 15.12.2010. године за Дражена Пожара, извештаја лекара специјалисте ОРЛ КЦС у Београду број П1 16082/10 од 15.12.2010. године за Дражена Пожара, налаза максилофацијалног хирурга у Београду број 18114 од 15.12.2010. године за Дражена Пожара, налаза неурохирурга ВМА у Београду број протокола 18114 од 16.12.2010. године за Дражена Пожара, налаза максилофацијалног хирурга ВМА у Београду од 24.12.2010. године за Дражена Пожара, налаза максилофацијалног хирурга у Београду од 27.12.2010. године за Дражена Пожара, налаза лекара специјалисте ВМА у Београду од 05.01.2011. године за Дражена Пожара, налаза максилофацијалног и оралног хирурга ВМА у Београду број 265 од 06.01.2011. године за Дражена Пожара, отпушне листе ВМА Клинике за максилофацијалну, оралну хирургију и инплантологију број 338832 001 за Дражена Пожара од 13.01.2011. године, налаза лекара специјалисте ВМА у Београду број протокола 197 од 19.01.2011. године за Дражена Пожара, утврђено је да је конкретном приликом Дражен Пожар задобио следеће повреде: једну раздерину у пределу унутрашње трећине левог обрвног лука дугу 2 центиметра, више огуљотина коже у пределу корена, полећине и левог крила носа, што је било праћено отоком неког ткива носне пирамиде и отоком слузокоже носа са крварењем у носне ходнике, крвне подливе на оба капка левог ока праћене тачкастим крварењем и везницима на кожи доњег капка на коме се налазила огуљотина, ерозију рожњаче на левом оку, директни прелом костију у пределу пода леве очије дупље са дислокацијом, уз који је дошло до пролажења масног ткива из леве очне дупље у леви горњивилични синус, што је било праћено поремећајем вида и у виду двослика, који прелом је захтевао хируршку интервенцију која је извршена. Наведене повреде нанете су вишеструким активним дејством, ударцима тулином каквог чврстог механичког оруђа ка оштећеном, разбијена стакlena флаша или снажни ударци стиснутом песницом, лактом, коленом, стопалом и све те повреде представљале су у време наношења у свом скупином дејству тешку телесну повреду.

Из исказа судског вештака медицинске струке др.Бранимира Александрића датог на главном претресу 09.02.2012. године утврђено је да је окривљени Дражен Пожар задобио најмање два удараца, при чему се не искључује већи број удараца, с обзиром на близку локализацију повреда, да из медицинске документације која се односи на лечење Николе Станишића произилази да се улазна рана прострелине коју је он задобио налазила у доњем делу грудне кости, а да се излазна рана налазила на десној бочној страни грудног коша, на пресеку средње пазушне линије и седмог и осмог ребра, те да је правац канала ране био с лева удесно, из чега произилази да је он левом бочном страном био окренут устима цеви повредног оружја, а то због тога што је канал прострелине био прав, пролазио је практично само кроз мека ткива и представљао је само продужетак уздужне осе цеви повредног оружја. Наиме,

окривљени Никола Станишић није буквално био само левом бочном страном окренут ка устима цеви, али је то био његов доминантан положај, а био је и делом предњом страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја. Из исказа судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића је даље утврђено да се улазна рана прострелине коју је задобио [REDACTED] налазила на 120 центиметара изнад табана, а излазна на 121 центиметар изнад табана, то јест да је правац канала ишао с лева у десно и лако у назад, да је имао и правац лако наниже, из чега произилази да се [REDACTED] приликом задобијања те повреде могао грудима налазити у нешто нижем положају од руке повредиоца у којој је држао повредно оружје, а могуће је и у неком од управних положаја тела и да је канал прострелине био прав и представља продужетак уздужне осе цеви повредног оружја. Из исказа вештака је даље утврђено да се не може прецизирати да ли је [REDACTED] био потпуно управљен и да ли је рука повредиоца била подигнута изнад улазне ране, или је [REDACTED] у неком од стојећих, али поклекнутих положаја, а да је рука повредиоца са пиштолjem била изнад улазне ране или је [REDACTED] био у стојећем ставу, али погнут ка устима цеви повредног оружја, будући да би се у свим тим случајевима догодио исти правац канала задобијене прострелине. Из исказа вештака је утврђено и да се све повреде које је задобио Дражен Пожар налазе на врло близком међусобном растојању и то на унутрашњој трећини левог обрвног лука, корену полеђине носа, капцима левог ока и индиректни прелом на пољу леве очне дупље, што је праћено крварењима у везницама левог ока и отоком носне пирамиде и слузокоже носа, као и огуљотином на доњем капку левог ока, те да су исте груписане у пречнику од око пет-шест центиметара, да се под вишекратним дејством подразумева виште од једног ударца, а да је то најмање два ударца, с тим што не искључује могућност да је окривљеном Пожару био нанет и већи број удараца, да је једним ударцем могло да дође до повреде на унутрашњем делу обрве и корену носа, а другим ударцем до повреде капака на левом оку са огуљотином на његовом доњем капку уз још неку повреду на полеђини носа, из чега произилази да је то најмање два ударца. Из исказа судског вештака Александрића је утврђено да је због прелома на поду леве очне дупље окривљеног Дражена Пожара дошло до пролажења масног ткива које се налазило око леве очне јабучнице у леви вилични синус, па пошто је статика леве очне јабучице тиме поремећена, дошло је до појава двослика, односно дуплих слика код окривљеног Дражена Пожара, а самим тим и до битно поремећене прецизности вида. Таква повреда је сигурно довела до изузетно jakog бола, а jak бол који је настао у тренутку, као и појава двослика, су могле да доведу до дезоријентације и до панике, да због наведених повреда у пределу пода очне дупље са пролапсом меких ткива из очне дупље у горњи вилични синус не долази до класичног губитка вида, већ да човек види, али један предмет види као дупли предмет, односно као двослику, као и да може да осећа тзв. пулсирајући вид, односно да му се мењају слике виђења и невиђења, односно да му се пред очима паде и гасе звездице, што у сваком случају доводи до губитка прециznог вида. Из исказа вештака Бранимира Александрића је даље утврђено да одбрана окривљеног Николе Станишића не одговара материјалним доказима у списима, будући да је он најсамо да је био удаљен једно метар и по од окривљеног Дражена Пожара када је Пожар извадио пиштолj и пуцао, а повреде је задобио са удаљености од један-два цм, будући да нико нема тако дугачку руку метар до два, да је потпуно испружи, па да са удаљености од један-два цм повреди другу особу која је од повредиоца удаљена два метра.

Из исказа судског вештака балистичара Милана Куњадића датог на главном претресу

дана 09.02.2012. године утврђено је да се не може идентификовати положај Дражена Пожара у тренутку испаљивања пројектила јер за то нема доволно елемената у списима предмета, али да је Пожар могао бити и у нижем положају или у вишем положају, а прецизирање тачног положаја Пожара није могуће из тог разлога што се ове повреде које су нацете могу нанети из неког клечећег или савијеног положаја и из стојећег положаја. Вештак је такође naveо да не може да се изјасни да ли се приликом испаљивања пројектила окривљени Дражен Пожар кретао или не, али да је током вештачења утврђено да је током испаљивања мењан правац пиштолja. Из исказа вештака Куњадића је даље утврђено да је група чаура пронађена у пречнику од 3,80 метара, да се лице које је вршило испаљивање налазило у близини чаура, да су све чауре представљале једну групу која је удаљена од улаза у кафанду „Сремска ноћ“ као и да не постоји могућност да се егзактно утврди да ли се нека чаура одбила од лица или је испала директно из пиштолja.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 06.05.2011. године утврђено је да је Дражен Пожар особа са релативно уравнотеженом структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама високог просека, да је у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет био у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха високог интензитета, да су му способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле битно смањене, да код њега није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, токсикоманске зависности од опојних дрога, нити алкохолне зависности, те да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Из исказа судског вештака психијатра др.Бранка Мандића датог на главном претресу дана 09.02.2012. године утврђено је да је код окривљеног Дражена Пожара током конфликта са групом младића дошло до наглог пораста емоционалне напетости са садржајем афекта страха високог интензитета, као и да је страх афективна манифестације нагона за самоодржањем и јавља се у ситуацији када је особи угрожен телесни интегритет или витална егзистенција.

Из исказа судског вештака психијатра др Бранка Мандића датог на главном претресу дана 13.05.2015.године утврђено је да се окривљени Дражен Пожар конкретном приликом налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха високог интензитета, а овакво афективно стање одговара правној категорији стања препasti, да је приликом давања налаза и мишљења имао у виду и занимање окривљеног Дражена Пожара, али да је имао првенствено у виду врсту, тежину и локализацију повреде коју је он задобио критичном приликом.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 07.05.2011. године утврђено је да је Иван Крстивојевић особа са једноставном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да је у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет био у стању једноставне алкохолне опијености, да су му способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно, да код њега није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, токсикоманске зависности од опојних дрога, нити алкохолне зависности, те да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 05.05.2011. године, утврђено је да је окривљени Ђура Бурки особа са релативно уравнотеженом структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да је у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет био у стању једноставне алкохолне опијености, да су му способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно, да код њега није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, токсикоманске зависности од опојних дрога, нити алкохолне зависности, те да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др.Бранка Мандића од 14.06.2012. године утврђено је да је Никола Станишић особа са симплификованом структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама просека, да се у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању једноставне алкохолне опијености, да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно, да код њега није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, токсикоманске зависности од опојних дрога, нити алкохолне зависности, те да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Из Повеље о одликовању утврђено је да је указом број 1/2-01-001/99-71 од 16.06.1999. године Председник Савезне Републике Југославије Слободан Милошевић одликовао Дражена Пожара за изузетно залагање у обављању дужности и извршавању задатака у одбрани и безбедности отаџбине.

Из легитимације Војске Србије утврђено је да је Дражен Пожар овлашћено службено лице Војне полиције, да има овлашћење да примењује овлашћења овлашћених службених лица Органа унутрашњих послова у складу са прописом којим је регулисан кривични поступак и Законом о полицији Републике Србије.

Из оружног листа Министарства унутрашњих послова Републике Србије СР 00830613 утврђено је да је Дражен Пожар поседовао оружни лист за држање оружја и то пиштола марке "Glock 17" 9 пара LXE регистарски број 20169.

Из одбране окривљеног Дражена Пожара утврђено је да је 14.12.2010. године био у ресторану „Сремска ноћ“ чији је закупац била његова супруга, да је око 22,30 часова испратио све запослене у ресторану, почeo да прикупља пазар и сређује опрему када је на врата кафане ушла група младића, то јест шесторица младића који су га замолили да им дозволи да попију по једно пиће пошто су имали квар на колима. Из његове одбране даље је утврђено да их је он послужио, да су Никола Станишић, [REDACTED], Ђура Бурки, Богдан Драгић и Иван Крстивојевић током боравка у ресторану „Сремска ноћ“ били прилично бучни, да су наручили више лића него што их је било присутно, да су тражили да нешто поједу, да им је он рекао да кухиња не ради, али су они тражили неко мезе, па је он отишао и донео им мезе како би их се решио на миран начин, да му се један од њих веома држко обраћао, да им је он откуцао рачун, однео рачун на сто и рекао „ево момци то је то“ да је тада међу њима кренула галама око тога ко ће да плати и тражили су још једну туру пића, па да након тога плате.

Из одбране окривљеног Ивана Крстивојевића дате у претк rivичном поступку дана

15.12.2010. године утврђено је да је дана 14.12.2010. године заједно са својим друговима Богданом Драгићем, ██████████ Николом Станишићем, ██████████ и Ђуром Буркијем био у кафани која се налази преко пута школе „Митраљета“ у Батајници у којој су попили неколико пића и јели, да су у тој кафани били до затварања, али да нису платили рачун, да су се након затварања тог локала договорили да оду у кафану „Сремска ноћ“ на предлог Николе Станишића, да су били свесни чињенице да немају пару, па су се договорили да покушају да не плате пиће и да се извuku без плаћања у тој кафани. Из одбране окривљеног Крстивојевића је утврђено да су у кафани „Сремска ноћ“ наручили пиће и овал хране, након петнаест до двадесет минута још једну туру пића и хране, сачекали тренутак када нико није обраћао пажњу на њих и изашли из кафане, мислећи да их нико није видео и то тако што је он први пришао колима која су била паркирана преко пута улаза у кафану, када је чуо свађу, окренуо се и видео да је конобар који их је служио изашао испред кафане и викао на ██████████ и повлачио га за тренерку.

Из одбране окривљеног Ивана Крстивојевића дате у претходном поступку 16.12.2010. године утврђено је да је након што је конобар донео рачун, први из кафане изашао Никола Станишић да упали возило и постави га тако да могу лако да побегну јер нису имали довољно новца да плате, да су чим је конобар отишао иза одакле га више нису видели они су сви устали и одједном изашли из кафане и кренули ка колима, он је кренуо ка задњем седишту до сувозача, Никола Станишић је седео на месту возача, кола су била упаљена.

Из исказа сведока ██████████ утврђено је да је 14.12.2010. године био у кафани „Сремска ноћ“ заједно са својом супругом ██████████, да је Дражен Пожар око 23,20 часова испратио особље из кафане, а да су након њиховог изласка у кафану ушли шесторица младића као да их неко јури, којима је Дражен Пожар саопштио да кафана више не ради и да је радно време до 23,00 часа, али су они питали да ли могу само да попију једно пиће, на шта је он пристао. Из исказа сведока ██████████ даље је утврђено да су момци сели за сто, наручили пиће, да су мењали столове, да им је Дражен донео ракију, да су они потом тражили нешто да једу, он им је рекао да је куварица отишла, али су они инсистирали да им ипак нешто направи за јело, па им је он одговорио да може да им исечка само нешто сухомеснага, што су они прихватили и тражили да им направи помфрит. Из исказа сведока ██████████ утврђено је да су се ти младићи чудно понашали током боравка у кафани, да су се расправљали, да је један од њих устајао, улазио у шанк, прилазио до њиховог стола, тражио да упали цигарету иако је за својим столом имао упаљач и да му је све мирисало на кавгу. Из исказа сведока ██████████ утврђено је да је Дражен Пожар пре доласка ових момака за појасом имао заденут пиштолј.

Из исказа сведока ██████████ утврђено је да је 14.12.2010. године била у кафани „Сремска ноћ“ заједно са својим супругом ██████████, да су око 23,00 часа у кафану улетела шесторица момака, којима је Дражен Пожар рекао да кафана више не ради, они су молили да остану да попију по једно пиће, на шта је Пожар пристао. Током боравка у кафани ти младићи су се премештали са стола на сто, након што им је Дражен Пожар донео пиво, тражили су ракију, потом су тражили нешто да једу, Пожар им је рекао да је куварица отишла, они су тражили да им испече помфрит и да им исечка неко мезе, нашта је он пристао. Из исказа сведока ██████████ је даље утврђено, да се током боравка тих младића у кафани осећала нека негативна енергија и да је она и пре доласка ових младића видела за

појасом Дражена Пожара заденут пиштољ.

Из одбране окривљеног Дражена Пожара утврђено је да је донео рачун и ставио га на сто за којим су седели [REDACTED], Никола Станишић, [REDACTED], Богдан Драгић, Иван Крстивојевић и Ђура Бурки, отишао до кухиње и у једном моменту приметио да сви излазе из кафанса, након чега је кренуо за њима, он је изашао за њима где је уочио упалајен аутомобил марке „Mercedes“ да је за воланом седео возач, врата су била отворена, он је пришао до аутомобила говорећи им да неће дозволити да оду, а да не плате рачун, али су у једном моменту они почели да га окружују, возач је искочио из возила, пришао му са леве стране, ударио га по глави неким тврдим предметом, остали су такође почели да га ударају, у ком тренутку је осетио јак бол у пределу ока. Из његове одбране је даље утврђено да је потегао пиштољ и почeo да пушта пошто су сви били фактички на њему, али да се не сећа колико је метака испалио јер је све било веома брзо.

Из одбране окривљеног Дражена Пожара утврђено је да је дана 14.12.2010. године око 23.50 часова у Београду, Батајници у улици Пуковника Миленка Павловића број 140 носио пиштољ марке "Glock 17" калибра 9мм пара, фабрички број LXD 436.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања суд је нашао да се у радњама које је предузео окривљени Дражен Пожар 14.12.2010. године стичу сва обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експолозивних материја из члана 348 став 5 у вези става I Кривичног законика јер је у Београду-Батајници, у улици Пуковника Миленка Павловића бр.140, испред мотела „Сремска ноћ“ неовлашћено носио ватreno оружје и муницију, за чије држање је имао одобрење надлежног органа, на тај начин што је пиштољ марке "Glock 17" калибра 9 мм пара, фабрички број LXD 436, за чије држање је имао дозволу надлежног органа, носио заденут за појасом. Суд је ценио одбрану окривљеног Пожара у делу у коме је навео да је имао дозволу за држање оружја које је носио конкретном приликом, те да га је носио из безбедносних разлога када је сам у објекту „Сремска ноћ“ који обухвата велико имање, а ради своје личне безбедности, али је није прихватио, налазећи да је иста нелогична, неуверљива и срачуната на избегавање кривице. Наиме, уколико је окривљени осећао да је на било који начин угрожена његова безбедност имао је примереније начине да се заштити, а не да неовлашћено носи оружје за шта нема одобрење надлежног органа, што му је свакако било познато. Уколико окривљени Дражен Пожар није имао адекватне начине да заштити објекат „Сремска ноћ“ који је његова супруга закупила, није требало да се определи ни за то да га сам штити неовлашћено носећи оружје за чије држање има дозволу, то посебно имајући у виду да он као лице које је припадник Војске Србије и који има дозволу за држање оружја, апсолутно добро разуме смисао дозволе за држање оружја и смисао дозволе за ношење оружја, па самим тим и поступка који је предузео. Суд је у овом контексту посебно ценио легитимацију Војске Србије у којој је наведено да је Дражен Пожар овлашћено службено лице Војне полиције, да има овлашћење да примењује овлашћења овлашћених службених лица Органа унутрашњих послова у складу са прописом којим је регулисан кривични поступак и Законом о полицији Републике Србије, али је нашао да то није од утицаја на другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари, будући да окривљени тада није био на дужности, већ је у приватном аранжману пословао у ресторану „Сремска ноћ“ који је закупила његова супруга, где није поступао у оквиру надлежности које имају овлашћена службена лица Војне полиције.

Поступајући по налогу Апелационог суда у Београду из решења Кж1 564/13 од 20.02.2014. године, суд је посебно ценио да ли је локација на којој је окривљени Дражен Пожар носио пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара, фабрички број LXD 436 конкретном приликом представљала место његово пребивалишта или боравишта, па је нашао да окривљени наведену локацију на којој је радио није као место свог трајног или привременог становаша пријавио надлежним органима Републике Србије, а да чињеница да је окривљени боравио на адреси објекта у коме је повремено и непријављено радио није од утицаја на другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари. Суд је приликом доношења одлуке, посебно имао у виду чињеницу, да лица која поседују дозволу за држање оружја нису овлашћена да то оружје свакодневно носе до свог радног места, нити чињеница да неко понекад преспава на свом радном месту подразумева да место на коме је преспавано представља место пребивалишта, нити дужина боравка на радном месту подразумева да лице које има дозволу надлежног органа за држање оружја у циљу личне заштите, то оружје носи на своје радно место.

Суд је изменио правну квалификацију кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја, те је окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ, а не како је квалификовало ВЈТ у Београду, имајући у виду измене Кривичног законика, као и чињеницу да је чланом 5 став 2 Кривичног законика прописано да ако је после извршења дела закон измене једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца.

Суд је нашао да је окривљени Дражен Пожар у конкретном случају поступао са директним умишљајем јер је био свестан да неовлашћено носи пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара, фабрички број LXD 436 за појасом, иако је само за држање истог имао дозволу и хтео је извршење тог дела, што посебно потврђује чињеница да су и гости ресторана [REDACTED] видели пиштољ који је окривљени имао заденут за појасом, а што произилази и из одбране окривљеног који је описао детаљно суду разлоге који су га мотивисали да тај пиштољ носи неовлашћено са собом.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања суд је нашао да се у радњама окривљених Ивана Крстивојевића, Ђуре Буркија и Николе Станишића стичу сва обележја кривичног дела учествовања у тучи из члана 123 Кривичног законика јер су учествовали у тучи у којој је другом, односно Дражену Пожару, нанета тешка телесна повреда у виду раздерине у пределу унутрашње трећине левог обрвног лука дуге 2 цм, више огуљотина коже у пределу корена полеђине и левог крила носа, што је било праћено отоком носне пирамиде и отоком слузокоже носа са крварењем у носне ходнике, крвне подливе на оба капка левог ока праћене тачкастим крварењима у везницама, а на огуљотину на кожи доњег капка, ерозију рожњаче на левом оку, индиректни прелом кости у пределу пода леве очне дупље са дислокацијом кроз коју је дошло до пролапса масног ткива из леве очне дупље у леви горњовилични синус. Наиме, окривљени су, заједно са још три лица, нанели Дражену Пожару више удараца, тако што га је прво окривљени Никола Станишић ударио стакленом флашом у пределу левог ока, а потом га окривљени Иван Крстивојевић, Никола Станишић и Ђура Бурки, заједно са још три лица ударали рукама у пределу лица, услед чега је

окр.Дражен Пожар задобио тешке телесне повреде и радње које су предузимали по свом карактеру представљају учествовање у физичком обрачунавању између више лица у коме је нането окривљеном Дражену Пожару више удараца, од којих један чврстим предметом од стране Николе Станишића, а преостали рукама од стране окривљених Ивана Крстивојевића, Николе Станишића, Ђуре Буркија и још три лица која су учествовала у тучи, услед чега је Дражен Пожар задобио описане тешке телесне повреде. По налажењу суда, у овој тучи су учествовали окривљени Никола Станишић, окривљени Иван Крстивојевић и окривљени Ђура Бурки, а што је утврђено током доказног поступка, јер из одбране окривљеног Пожара произилази да су окривљени Крстивојевић, Станишић и Бурки са својим друштвом, изашли ван ресторана у намери да не плате рачун, да је из ресторана изашао и окривљени Дражен Пожар који је од њих тражио да плате рачун, да га је окривљен Никола Станишић први ударио, да су потом сви наставили да га ударају, с тим што није могао да определи ко га је тачно од окривљених ударао, што је потпуно разумљиво имајући у виду повреду коју је у тој тучи задобио и која је по својој тежини таква да је у великој мери компромитовала његов вид, да из одбране окривљеног Ђуре Буркија произилази да су се лица са којима је био те вечери у кафани „Сремска ноћ“ гурала са Драженом Пожаром испред кафане пре него што се чуо пудањ, а да ни окривљени Бурки, ни окривљени Крстивојевић нису презентовали суду убедљиве доказе на околност да у тој тучи нису учествовали, већ да су је посматарати са одређених удаљености, имајући у виду бројне противречности у њиховим одбранама на ову околност.

Суд је ценио одбране окривљеног Ивана Крстивојевића, па је прихватио његову одбрану из претк rivичног поступка дана 15.12.2010. године, у делу у коме је поткрепљена осталим изведенним доказима, коју је изнео када му је памћење свакако било свежије и очуваније и у којој је детаљно описао околности под којима се тога дана сусрео са својим друговима Богданом Драгићем и [REDACTED] а касније и са Николом Станишићем, [REDACTED] и Ђуром Буркијем, где су били пре одласка у кафану „Сремска ноћ“ да су из те кафане отишли без плаћања рачуна који су направили, на чији предлог су се договорили да оду у кафану „Сремска ноћ“ да су били свесни чињенице да немају више паре, да су се договорили да покушају да не плате пиће и да се извуку без плаћања и у тој кафани, да су у кафани „Сремска ноћ“ наручивали пиће и храну, да су сачекали тренутак када нико није обраћао пажњу на њих и изашли из кафане мислећи да их нико није видео, да је он први пришао колима која су била паркирана преко пута улаза у кафану, да је одатле видео да је конобар који их је служио изашао испред кафане и викао на [REDACTED] и да га је повлачио за тренерку. Наиме, таква његова одбрана је у сагласности и са одбраном коју је изнео у претходном поступку дана 16.12.2010. године у делу у коме је описао да је први из кафане изашао Никола Станишић да упали возило и постави га тако да могу лако да побегну, јер нису имали новца да плате и да су чим је конобар отишao иза, одакле га више нису видели, сви одједном устали, изашли из кафане и кренули ка колима.

Суд је ценио одбрану окривљеног Крстивојевића из претк rivичног поступка у делу у коме је навео да је мислећи да ће све да се заврши на викању конобара на [REDACTED] и повлачење за тренерку, сео на задње седиште аута и у том тренутку чуо један пушањ, па се окренуо, видео [REDACTED] да пада на улицу и да конобар држи пиштолј, али је није прихватио, налазећи да је срачуната на избегавање кривице и крајње неубедљива јер је противречна осталим изведенним доказима, из којих

произилази да су петорица његових другова и он изашли из кафane у намери да побегну и не плате рачун, да је за њима изашао окривљени Дражен Пожар, који је почесо вербалним путем да их убеђује да плате рачун који су направили, те да је пуњава почела тек након што је окривљени Дражен Пожар задобио ударце у пределу главе.

Суд је у овом контексту ценио одбрану окривљеног Крстивојевића и у погледу његових навода да је сео у кола Николе Станишића пре него што се зачуо пуцањ, али је није прихватио налазећи да је таква одбрана нелогична, неуверљива и сама себи противречна, будући да се и на те околности окривљени различито изјашњавао, па је у преткривичном поступку навео да је мислећи да ће све да се заврши на викању конобара на [REDACTED] повлачење за тренерку, сео на задње седиште аута и у том тренутку чуо један пуцањ, у претходном поступку да су у исто време у возило ушли он и Богдан Драгић, да је Драгић ушао на сувозачево седиште, да је у тренутку док су скоро ушли у возило, чуо конобара како виче „станите“ да је тада видео да Дражен Пожар вуче [REDACTED] за тренерку, да се [REDACTED] истргао од њега и наставио ка колима, а да је када су он, Никола Станишић и Богдан Драгић већ седели у колима, чуо први пуцањ, окренуо се и кроз прозор на задњим левим вратима видео да [REDACTED] пада, док је у своју одбрану на главном претресу 5.12.2011. године навео да је ушао на задње седиште возила, да су потом почели да излазе из кафane и остали, да он није ни обраћао пажњу све до тренутка када је чуо пуцањ и видео да [REDACTED] пада, а да је потом покушавао да [REDACTED] стави у возило на место сувозача, те да није тачно да су у колима седели заједно са њим Богдан Драгић и Никола Станишић, већ да је био сам у колима, а на главном претресу дана 13.05.2015. године навео да је одмах по изласку из кафane „Сремска ноћ“ сео у аутомобил на задње седиште, да је на сувозачевом седишту седео Богдан Драгић, да није сигуран да ли је на месту возача седео Никола Станишић или неко други, да то не може да тврди, да је из возила сам истрчао када је зачуо пуцањ, да док је био у возилу није видео шта се дешава ван возила. Такве одбране окривљеног Крстивојевића у погледу релевантних чињеница која се односе на конкретан догађај потврђују да се исте у овом делу не могу прихватити, јер начин на који је окривљени препродуковао догађај, а који се сваки пут мења, потврђује да су одбране окривљеног у овом делу непоуздане и неуверљиве.

Суд је ценио одбрану окривљеног Ђуре Буркија, па је исту прихватио само у оном делу у коме је поткрепљена осталим изведенним доказима, док је у преосталом делу није прихватио. Суд је ценио одбрану окривљеног дату у преткривичном поступку дана 15.12.2010. године у делу у коме је навео да су прво Никола и [REDACTED] кренули из кафane, за њима [REDACTED] и Иван Крстивојевић, док су он и Богдан Драгић остали да седе за столом, да је он док је седео за столом у кафани видео да се нешто дешава испред кафane, кренуо је напоље и кад је изашао видео је човека који их је то вече служио како пуца у [REDACTED] из непосредне близине на око пола метра, али је није прихватио налазећи да је неуверљива, срачуната на избегавање кривице и противречна одбрани окривљеног Крстивојевића коју је суд у том делу прихватио, посебно имајући у виду да је током поступка утврђено да су окривљени Бурки и његово друштво планирали да оду из кафane да не плате рачун, те да је крајње неуверљиво да он и Драгић остају у кафани у циљу избегавања плаћања рачуна. Поред тога, суд је оценио као неубедљиву одбрану окривљеног Буркија у делу у коме је описивао редослед по коме су наводно напуштали кафану конкретном приликом, јер је таква његова одбрана у супротности како са одбраном

окривљеног Крстивојевића датом у преткривичном поступку, тако и са одбраном окривљеног Дражена Пожара коју је износио током кривичног поступка. Суд је ценио одбрану окривљеног Буркија из претходног поступка у делу у коме је навео да је у једном моменту Никола Станишић устао и кренуо да изађе из кафане, да је за њим одмах устао [REDACTED] а иза њих двојице је кренуо газда ка излазу и викао „момци ко ће ово да плати“, али је није прихватио будући да је иста неубедљива и животно нелогична, јер нису у кафани само њих двојица наручивали и конзумирали храну и пиће, већ сви из њиховог друштва, те да су заиста само њих двојица изашли из кафане, а преостали део његовог друштва остао у њој. свакако окривљени Дражен Пожар покушао да наплати рачун од преосталих лица која су остала у кафани.

Суд је ценио и одбрану окривљеног Буркија у делу у коме је описивао своја опажања по изласку из кафане „Сремска ноћ“, али је није прихватио налазећи да је његова одбрана у овом делу више пута мењана, да је неуверљива и срачуната на избегавање кривице, будући да је у преткривичном поступку навео да је по изласку из кафане, видео човека који их је то вече служио како пуца у [REDACTED] из непосредне близине на око пола метра, а да су се други нешто гурвали са тим човеком, да је то посматрао са удаљености десет до петнаест метара од човека који је пуцао, да су се у моменту док је пуцано у [REDACTED] остали који су били заједно са [REDACTED] налазили релативно близу код човека који је пуцао у пречнику од око три метра од њега, а да се у својој одбрани у претходном поступку присетио да је видео Богдана Драгића који се креће ка возилу марке „Mercedes“ на пола пута, да је видео гужву у близини возила, да се не сећа ко је све тачно био у гужви, да је [REDACTED] био најближи газди кафане, да је стајао са њим лицем у лице док су остали били ту у близини, око кола, у кругу од три метра око кола, осим Драгића који се кретао ка колима, да је приметио Дражена Пожара и [REDACTED] да се нешто гуркају, али да није видео да ли је било ко кога ударио том приликом, да је гуркање трајало неколико секунди, да је потом чуо пуцањ и видео варничу, када је схватио да се ради о пиштолју и уочио је да је газда пуцао директно [REDACTED] горњи део тела са удаљености од око пола метра, а да је у своју одбрану на главном претресу навео да је по изласку из кафане стајао је на прагу кафане, да је неколико метара испред њега стајао Богдан Драгић, дакле не да се кретао као што је навео у претходном поступку, а да су кола била паркирана десетак метара улево од кафане дијагонално, да не може да прецизира да ли су Никола Станишић или [REDACTED] стајали код предње стране возила код седишта возача, али да неки од њих јесте, да не зна која су лица стајала код Дражена Пожара, да не зна шта су радила та лица која су правила гужву око Пожара и да не верује да је неко од њих покушавао да му отме пиштолј. Имајући у виду овакве одбране окривљеног у погледу битних детаља конкретног догађаја, који је по свом карактеру био врло динамичан, суд је нашао да окривљени није на уверљив начин презентовао суду своја сазнања која је о том догађају имао. Поред тога, одбрана окривљеног Буркија није у сагласности ни са одбраном окривљеног Крстивојевића у делу у коме је навео да је Богдан Драгић ушао на сувозачево седиште, да је у тренутку док су скоро ушли у возило, чуо конобара како виче „станите“ да је тада видео да Дражен Пожар вуче [REDACTED] за тренерку, да се Павле истргао од њега и наставио ка колима, а да је он, када су он, Никола Станишић и Богдан Драгић већ седели у колима, чуо први пуцањ, а такође није у сагласности ни са налазом и мишљењем судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића из кога произилази да је окривљени Никола Станишић задобио повреде са удаљености од један до два центиметра.

Суд је ценио одбрану окривљеног Дражена Пожара, па је исту прихватио налазећи да је јасна, логична, уверљива и сагласна осталим изведеним доказима, које је суд прихватио, будући да је на доследан и убедљив начин описао све релевантне околности предметног догађаја. Наиме, окривљени је објаснио да су прво двојица младића изашла из кафане, потом су устала и остала четворица и кренули према вратима, говорећи му да ће платити рачун само да изађу напоље, да су сви изшли напоље, да је аутомобил марке „Mercedes“ био упањен, да је возач седео, а врата су била отворена, да је пришао до аута тражећи да се рачун плати, да су почели да га окружују, возач је искочио из возила, пришао му са леве стране, ударио га по глави неким тврдим предметом, он је поклекао, а остали су почели да га ударају, у ком тренутку је осетио јак бол у пределу ока, да је наставио да прима ударце у том пределу, па су сви били око њега и да га је део њих држао чак и за одећу.

Суд је ценио одбране окривљених Ивана Крстивојевића, Ђуре Буркија и Николе Станишића у делу у коме су навели да нико од њих, нити сада покојни [REDACTED] и [REDACTED] нису конкретном приликом ударили Дражена Пожара, али их није прихватио налазећи да су исте недогличне, неуверљиве, неубедљиве и срачунате на избегавање кривице, а посебно имајући у виду да су у супротности са осталим материјалним доказима који су изведени у доказном поступку. Наиме, током поступка несумњиво је утврђено да је окривљени Дражен Пожар конкретном приликом задобио тешку телесну повреду, да у временском интервалу у коме се одвијала туча нико други, осим њих седморице, није био на лицу места, да ни из једног доказа не произилази да је Дражен Пожар сам себи нанео описане телесне повреде, шити је за то имао разлога.

Поступајући по налогу Апелационог суда у Београду из решења Кж1 564/13 од 20.02.2014. године, суд је детаљно анализирао све изведене доказе у циљу утврђивања на који начин, од кога и чиме је окривљени Дражен Пожар задобио повреде, па је нашао да су окривљени Крстивојевић, Станишић и Бурки својим радњама допринели да туча поприми такве разmere да доведе до тешких телесних повреда, те да су управо због тога, без обзира на чињеницу што се у овом кривичном поступку није утврдило ко је од учесника туче којим ударцем проузроковао телесну повреду и оглашени кривим због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ, а не неког другог кривичног дела, јер су активним учествовањем у тучи и наношењем удараца проузроковали последицу кривичног дела.

Суд је нашао да су окривљени Иван Крстивојевић, Ђура Бурки и Никола Станишић приликом извршења овог кривичног дела поступали са директним умишљајем, односно да су били свесни да учествују у тучи у којој се неком наноси тешка телесна повреда и хтели су извршење тог дела, што несумњиво потврђује целокупно њихово понашање како конкретном приликом, тако и у периоду који је претходио овој тучи, будући да су се свесно и вољно укључили у међусобно физичко обрачунавање.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима суд је имао у виду све околности из члана 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног Дражена Пожара ценио породичност, чињеницу да је отаџ двоје деце, ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, од олакшавајућих околности на страни окривљеног Ивана Крстивојевића чињеницу да је у време

извршења дела био млад човек, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, од олакшавајућих околности на страни окривљеног Буркија ценио чињеницу да је млад човек, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, од олакшавајућих околности на страни окривљеног Николе Станишића ценио чињеницу да је млад човек, отац једног малолетног детета, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност. Након свестране оцене свих напред наведених околности, суд је окривљеног Дражена Пожара осудио на казну затвора у трајању од две године, а окривљене Ивана Крстивојевића, Ђуру Буркија и Николу Станишића на казне затвора у трајању од пет месеци, налазећи да су такве казне адекватне степену друштвене опасности окривљених као учинилаца и степену друштвене опасности учињених кривичних дела, те да ће се истима у потпуности остварити сврха кажњавања, како у погледу генералне, тако и у погледу специјалне превенције.

Суд је на основу одредбе члана 348 став 6 КЗ од окривљеног Дражена Пожара одузео пиштолј марке "Glock 17" калибра 9 мм ПАРА, фабрички број LXD 436.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања суд је нашао да је окривљени Дражен Пожар 14.12.2010. године у улици Пуковника Милинка Павловића број 140, испред мотела „Сремска ноћ“ поступао у нужној одбрани, одбијајући од себе истовремени противправни напад, при чему је лишио живота више лица и то Здравка Лукића и Павла Станишића, док је Богдану Драгићу нанео лаку телесну повреду у виду прострелине поткојног меког ткива на унутрашњој страни леве надлактице, а Николи Станишићу тешку телесну повреду опасну по живот - једну прострелину десне половине грудног коша. Наиме, окривљени Дражен Пожар ни једним својим поступком није скривио противправни напад који су према њему применили [REDACTED], [REDACTED], Никола Станишић, Богдан Драгић, Иван Крстивојевић и Ђура Бурки, а тај напад је управо био таквих карактеристика и интензитета да је одбрана била нужна и неопходна, имајући у виду да је постојала сразмера између нападнутог добра, што је у конкретном случају био живот окривљеног Дражена Пожара и радњи које је он предузимао. Понашање момака који су те вечери дошли у кафанду је било од самог почетка усмерено на изазивање инцидента и испитивање граница издржљивости окривљеног Дражена Пожара, будући да су већ били у једној кафани у којој нису платили рачун који су направили, да су дошли у кафанду „Сремска ноћ“ са намером да пију и једу, а да не плате рачун, да су се поигравали са његовим стрпљењем наручивши једну туру пића, па следеће туре пића, наручивши и мезе, па потом чак и да им пржи помфрит, иако су знали да ни за шта од тога новаца немају. С друге стране, понашање окривљеног Дражена Пожара указује да је он на све начине покушавао да избегне било какав конфликт са овим момцима, јер их је он примио у кафанду у време када је већ затварао локал, пристао је да им послужи неколико тура пића и да им припреми и храну коју су тражили, и то све у настојању да избегне да их испровоцира и изазове евентуални конфликт са њима. Чињеница да је окривљени Дражен Пожар захтевао од њих да плате рачун не представља никакву отежавајућу околност на страни окривљеног Пожара, будући да је такав његов поступак био потпуно легитиман, дозвољен, усклађен са цивилизацијским понашањем и усмерен само на то да наплати услугу коју је извршио. Окривљени Дражен Пожар својим поступањем након изласка из кафанде није проузроковао напад од стране осталих окривљених, будући да је прво покушавао вербалним путем да их убеди да плате рачун, односно цех који су направили, да су га они потом почели ударати и нанели му веома озбиљну телесну повреду, да у ситуацији када шесторица

младића у пуној животној снази под дејством алкохола у ноћним часовима нападну неко лице, то свакако представља истовремени противправни напад који окривљени Пожар није могао на други начин одбити. Окривљени Пожар није имао на располагању ни једно друго средство, нити начин да одбије од себе истовремени противправни напад, будући да му ни један други предмет није био при руци, да није могао да позове полицију јер од тренутка када је покушавао да их убеди да плате, до тренутка када су га ударили је прошло веома мало времена, а посебно имајући у виду локацију на којој се то све дешавало, односно позицију испред кафане „Сремска ноћ“. Понашање окривљених Крстивојевића, Драгића, Буркија, Станишића, као и сада поконјног Здравка Лукића и [REDACTED] је свакако било противно основним тековинама савременог друштва, било је усмерено на провоцирање Дражена Пожара и на изживљавање над њим, што потврђује и чињеница да су га на крају физички напали. Напад који су окривљени предузели према Дражену Пожару је подразумевао физичку силу и представљао је конкретно опасно понашање којим је био угрожен живот Дражена Пожара, а одбрана коју је он применио је била истовремена са нападом, те су радње које је окривљени Дражен Пожар биле оне које су биле неопходно потребне да од себе одбије истовремени противправни напад. Радње које је предузео Дражен Пожар су биле усмерене на заштиту његовог живота, односно на то да онемогући постојећи противправни напад, с обзиром да он није био дужан да на било који начин узмиче пред нападачима и да је одбрана била предузета на начин од кога се могло очекивати да ће напад бити одбијен или бар ослабљен. Суд је посебно ценио сразмерност између интензитета напада и интензитета одбране у конкретном случају, па је нашао да је окривљени Пожар у право поступањем лица која су га напала био доведен у стање поремећене статике леве очне јабучице које је резултирало појавом двослика, односно дуплих слика код окривљеног Дражена Пожара, а самим тим и до битно поремећене прецизности вида, до изузетно јаког бола, до пулсирајућег вида, до повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха високог интензитета, које околности су га објективно онемогућавале да подробније процењује и утврђује у ком правцу ће пуцати и која би радња била најадекватнија и најмиролођубивија у том случају. Суд је такође нашао да је између одбране и напада у конкретном случају постојала сразмерност, односно пропорционалност у интензитету, будући да је окривљени Пожар био нападнут од стране шесторице младића који су били старости од 22-23 године, који су били у пуној животној снази у ноћним часовима и да није имао ни један други начин да се конкретном приликом на адекватан начин заштити, имајући у виду средства којима је он у датој ситуацији располагао како би могао сузбити напад. Степен бахатости окривљених Ивана Крстивојевића, Николе Станишића и Ђуре Буркија се јасно огледа у њиховом поступању те вечери које је испољено кроз одлазак у две кафане, наручилање хране и пића које нису имали намеру да плате, с обзиром да нису имали новца за то, а исти се нарочито испољава у њиховом понашању након захтева Дражена Пожара да плате цех који су направили, а који је био потпуно легитиман са становишта некога ко зарађује за свој живот и живот своје породице сопственим радом. По налажењу суда, окривљени Дражен Пожар није имао ни један други начин да се од напада који је према њему примењен заштити, у тренутку у коме је тај напад започео, посебно имајући у виду да је током читаве вечери и током његових контаката са лицима која су га напала покушавао да на миран начин реши све евентуалне несугласнице, да их је служио, да им је пржио помфрит, да им је поставио мезе и да је само захтевао да плате рачун који су направили. Радње које је окривљени Дражен Пожар предузео у ситуацији када је његова урачунљивост била битно смањена, у стању повишене емоционалне напетости са психолошким

садржајем афекта страха високог интензитета и у тренутку када је осећао бол веома јаког интензитета, што произилази из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака психијатра др Бранка Мандића је била неопходна, посебно имајући у виду да оптужени Дражен Пожар објективно и није био у могућности да процењује степен интензитета радње коју је предузео у циљу одбијања напада. Суд је приликом доношења одлуке посебно имао у виду околности на основу којих се утврђује чиме је окривљени Дражен Пожар располагао у тренутку када је према њему примењен напад, односно која средства су му била на располагању којима би могао сузбити напад. По налажењу суда, окривљени Дражен Пожар није био ни дужан да се склања од нападача бекством, нити је то више било могуће након започињања напада јер је био окружен шесторицом нападача, већ је имао право да се супротстави нападу и био је овлашћен да се са одговарајућим средствима и на одговарајући начин брани од напада, посебно имајући у виду да ничим није проузроковао инцидент, већ је напротив исказао висок степен стрпљења током боравка осталих окривљених у кафани „Сремска ноћ“. При овако утврђеном чињеничном стању, тј. у ситуацији где је с једне стране окривљени Дражен Пожар који покушава да наплати рачун за услуге које је пружио у свом локалу, при чему ни на један начин не провоцира нападаче да физички насрну на њега и с друге стране шесторица младића под дејством алкохола, који се све време боравка у кафани бахато понашају, који истовремено нападају окривљеног Пожара и наносе му тешке телесне повреде, прете му и не показују намеру да сами прекину напад, суд је нашао да је окривљени Пожар, без своје кривице и доприноса, доспео у ситуацију када му је живот био непосредно угрожен и стога је морао нешто да предузме како би га заштитио. При томе, на основу утврђеног чињеничног стања, тј. чињенице да се напад десио у ноћним сатима, на усамљеном паркингу испред ресторана, да у близини није било никог ко би могао да му притекне у помоћ и да су га напала шесторица младића који нису показивали намеру да тај напад прекину, суд је утврдио да окривљени Пожар није имао на располагању друга средства којима би се одбранио од нападача, нити је имао на располагању неку другу могућност да одбије напад од себе, тако да је његова реакција била потпуно адекватна истовременом противправном нападу којим је његов живот био угрожен.

Поступајући по налогу Апелационог суда у Београду из решења Кж1 564/13 од 20.02.2014. године, суд је детаљно анализирао све изведене доказе и утврдио да је напад почeo испред кафане „Сремска ноћ“ након што је Дражен Пожар покушао да наплати услугу коју је пружио окривљенима, Богдану Драгићу и сада покојним

и да почетак напада представља ударање Николе Станишића тврдим предметом Дражена Пожара у пределу лица. Такође суд је ценио суштину и карактер поступака окривљених и њихових другова према Дражену Пожару конкретне вечери у периоду који је претходио инциденту, па је нашао да исти објективно представљају испитивање граница издржљивости сваког човека, јер су у супротности са основним тековинама модерног доба и достојанством сваког човека, имајући у виду да су у кафани „Сремска ноћ“ окривљени заједно са својим друговима те вечери дошли из обести, да их никаква виша сила, нити нужда није приморала да потраже заклон, воду или храну, да су се претходно договорили да оду у кафану, да једу, пију и побегну без плаћања рачуна и да су врло истрајно у кафани наручили од окривљеног Дражена Пожара не по једно пиће, већ више туре пића и хране, а потом му напели и тешку телесну повреду. Суд је детаљно ценио све изведене доказе у циљу утврђивања положаја у коме су се налазила сва лица која су учествовала у овом догађају у тренутку када је дошло до испаљивања пројектила из

лиштотља окривљеног Дражена Пожара, па је прихватио одбрану окривљеног Пожара у делу у коме је навео да су тада сви окривљени били фактички на њему, односно да је око њега била шума тела, а да су од момента испаљивања првог пројектила остали учесници у овом догађају, могли да се крећу и померају са места на коме су се затекли, те да самим тим чињенице да је Здравко Лукић погођен кад је био на удаљености већој од 80 центиметара од уста цеви повредног оружја, Никола Станишић када је био удаљен један до два центиметра од уста цеви повредног оружја, а [REDACTED] удаљености мањој од 80 центиметара од уста цеви повредног оружја, управо потврђују наводе одбране окривљеног Пожара да су окривљени били око њега, а потом су очигледно почели да беже након што је он почео да пуца и у моменту задобијања повреда се затекли на различитим растојањима у односу на окривљеног Пожара.

Имајући у виду све напред наведено, суд је окривљеног Дражена Пожара ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из чл.114 став 1 тачка 11 КЗ на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП у вези чланак 19 КЗ.

Суд је одбио предлог браниоца окр.адв.Зорана Мићића да се у доказном поступку испита у својству сведока [REDACTED] као сувишан, будући да се чињеница пребивалишта односно боравишта неког лица утврђује на основу пријаве надлежном органу Републике Србије и да боравак неког лица у одређеном интервалу на радном месту не представља место пребивалишта, односно боравишта тог лица.

Записничар

Елизабета Арсовски,с.р.

Председник већа-судија

Зорана Трајковић,с.р.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду у року од
15 дана од дана пријема писменог отправка
пресуде, а преко овог суда.